

Atatürk Üniversitesi
Diş Hekimliği Fakültesi
Öğrenci Dergisi

dentogرافي

Atatürk Üniversitesi
Diş Hekimliği Fakültesi
Öğrenci Dergisi

Yıl: 2019 Sayı:2

Yıl: 2019 -Sayı:2

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ
DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ
ADINA DERGİ SAHİBİ
Prof. Dr. Abdulvahit ERDEM

EDİTÖR
Dr. Öğr. Üyesi Alper ÖZDOĞAN

EDİTÖR YARDIMCILARI
Merve Nur TURKAN
Muhammed Said ASLANLI
Sinan KEMİK

YAYIN KURULU
Bera AKKURT
Ceren ŞANAP
Tuğçe PEHLİVANOĞLU
Eda GÜLEK
Kübra TOPRAK
Zeyneb EMİNNEVABİ
Sümeyra TELEK
Zeynep Bera ERDOĞAN
Halit DAĞDEMİR
Ümrân Tuğçe SİRKE
Yusuf Enes TURAN

İLETİŞİM
dentografidergisi@gmail.com
Instagram: @dentogرافي

BASKI
Gölses Ofset Matbaa
Anıt Meydanı Uyarlar İş Mrk.
No:56 BEYŞEHİR
Tel&Fax: 0 (332) 512 73 77

© Her hakkı saklıdır
Bu dergide yer alan yazı, makale,
şiir ve illüstrasyonlar elektronik
ortamlarda dahil olmak üzere
yazılı izin olmaksızın kullanılamaz.

İÇİNDEKİLER

Dr. Öğr. Üyesi Alper ÖZDOĞAN	3	Önsöz
Prof. Dr. Abdulvahit ERDEM	4	Röportaj
Prof. Dr. Nuran YANIKOĞLU	7	Röportaj
Prof. Dr. Yusuf Ziya BAYINDIR	10	Röportaj
Bir Hüzün Söyleşisi	14	Deneme
Asistanlarımız	15	Söyleşi
Gölge	18	Şiir
Zirkonyum Alt Yapılı Restorasyon Tedavisi	20	Vaka Sunumu
Çok Kanallı Dişte Kanal Tedavisi	22	Vaka Sunumu
Modern Diş Hekimliği CAD/CAM	24	Derleme
Tabip	26	Şiir
Asistanlarımız	27	Söyleşi
Ben Mutlu Muyum Sanıyorsun Yabancı	29	Şiir-Deneme
Emeği Geçenler	30	Söyleşi
Etkinliklerimiz	33	Yazı
Nasıl Bir Diş Hekimi Olacaksınız?	38	Test

ÖNSÖZ

Değerli Diş Hekimliği Fakültesi Ailesi,

2018 yılında ilk sayısını çıkarmış olduğumuz öğrenci dergimiz dentografi'nin bu sene ikinci sayısını sizlerle buluşturmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Dergimize vermiş olduğunuz destek ve ilgi için hepinize çok teşekkür ederiz. Umarız ki bu destekleriniz daha da artacak ve dergimizi daha çok sahipleneceksinizdir. 2018 yılında bir grup heyecanlı, özverili, gayretli öğrenci arkadaşımız ile çıktığımız bu yolda, bu sene bayrağı devralan yeni arkadaşlarımızla yine aynı çizgide devam ediyoruz. Dentografi'nin okunabilirliğini, ulaşılabilirliğini, içeriğini geliştirmeye yönelik çalışmalar yapmakla birlikte yeni fikirleri de tartışıyoruz. Bu sayı ile birlikte yeni fikirlerinizden doğan içerikleri de bulabilirsiniz. Bir dergiyi ortaya çıkarmaktan ziyade sürdürülebilirliği önemli olandır. Biraz önce bahsettiğim gibi bir grup genç meslektaşımızla başlattığımız bu dergi umarız ki sizlerin sayesinde daha da ileriye gidecektir. Eksikliklerimiz giderilecek, içeriklerimiz güncellenecek, tasarımıımız değişecek, dergimiz giderek büyüyecektir. Yıllar geçse de değişmeyen tek şey bu derginin hep Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi öğrencilerinin dergisi olacağıdır. Dentografi bizim içimizden çıkan, bizim düşüncelerimizi, yazılarımızı kâğıda döktüğümüz bir semboldür. Bu fakülte öğrencilerinin aslında istedikleri zaman neler başarabildiğini gösteren ve en önemlisi bize bizi anlatan öz kaynağımızdır.

Cümlelerime son verirken; derginin ilk fikir olduğu günden bugün elinize ulaştığı anına kadar büyük bir hevesle ve azimle dergide emeği geçen tüm arkadaşlarıma yürekten teşekkür ediyorum. Büyük bir iş başardınız ve iyi ki ilk kez bu teklif ile yanıma geldiğinizde sizleri dinlemişim ve sizlerle bu yola çıkmışım. Bu derginin bana kattığı o kadar çok şey ve arkadaşlığınız için de hepinize tekrardan teşekkür ederim...

Dentografi'nin daha nice sayılarını okuyabilmek dileğiyle...

EDİTÖR

Dr. Öğr. Üyesi Alper ÖZDOĞAN

Prof. Dr. Abdulvahit ERDEM

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı ile Röportaj

Kübra TOPRAK:

Röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Sizi tanıyabilir miyiz?

10 Şubat 1956'da Erzurum'a bağlı Dumlu köyünde doğdum. 9 yaşına kadar orada yaşadım. Daha sonra babamın işi sebebiyle Erzurum'a taşındık. Liseyi bitirdikten sonra 1 sene Ziraat Fakültesi'nde okudum. Tekrar sınava girip tercih yaparak Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ni kazandım. Fakülteyi 1979 yılının temmuz ayında bitirdim ve 1980'in mart ayında araştırma görevlisi olarak ortodonti anabilim dalına atandım. Doktoramı da 1983 yılının eylül ayında bitirdim. Daha sonra kısa dönem askerliğimi yaptım Burdur'da. 1990 yılında doçent ve 1996 yılında da profesör oldum. Birkaç ay sonra da anabilim dalı başkanlığı verdiler ve 20 sene bu görevi yaptım. 2016 yılında da vekaleten dekanlığa atandım. 11 ay vekaleten yürüttüğüm dekanlık görevini asaleten atanmış arkadaşşıma teslim ettim. Arkadaşım gidince tekrar ve asaleten görevime atandım ve şimdiye kadar yürütüyorum.

Kübra TOPRAK:

Hobileriniz nelerdir?

Her hafta sonu kayağa giderim. Bisiklet sürmeyi, açık havada yürümeyi severim. İşin doğrusu çok fazla boş vaktim olmuyor, olduğu zamanlarda arkadaşlarımla

buluşup sohbet ederim veya çocuklarıma vakit ayırıyorum. Gençlik yıllarımda sinemaya giderdim ancak günümüzde onun yerini televizyon aldığı için birkaç dizi takip ediyorum. Ara sıra da kitap okurum.

Kübra TOPRAK:

Çocukluğunuzdan bahseder misiniz?

Dar gelirli memur bir ailenin çocuğu olduğum için çocukluğum sıkıntıyla geçti. Yaz tatillerinde köyde çobanlık yapardım. Eskiden Yenişehir'de tuğla ocakları vardı. Kalıpcıydım kalıp dökerdim ve öğle saatlerine kadar çalışırdım. Bazen de inşaatlarda çalışır; fakülte malzemelerini almak için harçlık biriktirirdim. Çoğu zaman yürüyerek bahar aylarında da bisiklet ile okula gidip gelirdim.

Kübra TOPRAK:

Hayatınıza yön veren bir kırılma noktası var mı?

İnsan güvendiği kişilerle bir arada olmak ister ancak her zaman insanın istediği olmuyor. Birtakım yerlerden çalışmak için teklif aldım ama annem ve babam gitmemi istemedi. O yüzden burada kaldım; iyi ki de kalmışım. Onlar hayattayken istekleri yerine gelmiş oldu. Bu hayatıma yön veren kararlardan biriydi. İnsan kaderini aşamıyor her zaman; elbette gayret ediyoruz ama hayat bize ne sunuyorsa onu yaşıyoruz.

Kübra TOPRAK:**Nasıl bir öğrenciydin?**

Ne çok önde ne çok geride olan bir öğrenciydim. Anarşinin kol gezdiği yıllarda bile herkesle aram iyiydi. Yurtta kalan arkadaşlarım bu durumdan daha çok etkileniyorlardı. Fakülte bu yıllardaki kadar kalabalık da değildi. Herkes mecburen samimiydi, birinin sıkıştığı yerde öbürü yardım için koşuşturuyordu. İyi ve ideal bir arkadaşlık dönemi geçirdik.

Zeyneb EMİNNAVABİ:

Okul yıllarında samimi arkadaşlıklarınız olduğunu söylediniz. Okul yıllarında sizde iz bırakan bir olay ya da iz bırakan bir hocanız oldu mu?

Tabi hocaların hepsi iyiydi de 'Cengiz Oktay" adında İstanbul'dan gelen bir hocamız vardı. Doktora öğrencisi olarak doçent olmak için gelmişti. Çok disiplinli, çok ilgiliydi. Amerika'da da bulunmuş, türlü mesleklerde çalışarak hem kendisini hem de İngilizcesini geliştirmişti. Zaten o zamanlar böyle kendini geliştirmiş hoca bulmak zordu zaten hoca yoktu. Gerçekten bizde derin izler bıraktı. Eğitime çok büyük önem verirdi. Sert yapıydı biraz, bu sertliğinden dolayı biz de elimizden gelenin en iyisini yapardık. Tek başına diş hekimliğinin her alanında çalışırdı. Tek tek her birimizle ilgilenirdi. Sözlü sınav yapardı. "Beni kızdırmayın, öyle sorarım ki ben bile cevabını bilemem" derdi (Gülüşmeler). "Ders notlarını zaten bileceksiniz. Ben size başka şeyler soracağım" derdi. En ideal kapı tokmağı neyden yapılır vb. Mesleki soruların yanında hayata dair sorular da sorardı. O bizde derin izler bıraktı. Allah rahmet eylesin, vefat etti.

Zeyneb EMİNNAVABİ:

Hepimizin en büyük sorunu stajlar. Öğrenciyken en çok zorlandığınız staj hangisiydi? Stajlarla ilgili bizlere vermek istediğiniz spot bilgiler var mı? Varsa neler? Fakültede gördüğümüz stajlar ve mezun olduktan sonra çalıştığımız yerler arasında benzerlik ve farklılıklar var mı?

Bizim zamanımızda stajlar şimdikinden daha verimli geçiyordu. Çünkü sayımız azdı. Asistan her birimizle bireysel ilgileniyordu (Berat: Usta-çırak ilişkisi vardı). Evet, öyle. Hastanın gelişinden gidişine kadar hasta başında birlikteydik. Zorlanma konusuna gelince bizim zamanımızda altın döküm kuronlar vardı, her şeyini biz yapardık. Şimdiki ölçü alıp yolluyorlar, biz öyle değildik. Modelajını, muflaya alımını, altın kuronsa sapanda sallamasını hepsini biz yapardık. Bazen o altınları sapanda sallarken sıçrardı. Yerden toplardık, tekrar ateşte eritirdik. En çok orada sıkıntı çekerdik. Diğer şeylerde sayımız az olduğu için pek sıkıntı çekmezdik. Birbirimize yardım ederdik, samimi bir ortam vardı.

Şu an gördüğüm en büyük sıkıntı ise öğrenciler sınav gecesi çalışmaya başlıyorlar. 3-5 ay birikmiş ders nasıl

sınav gecesi yetişecek? En azından zorlanacağınızı düşündüğünüz dersleri o günün gecesi bir defa okusanız çok rahat edersiniz. "Ben yaparım, ederim" demeyin ne de olsa insanız. Uykun gelirse kafa onu almaz. Sınavdan önce herhangi olumsuz bir şey oldu diyelim, ne yapacaksın? Hepiniz bir yerlerden okumak için buraya geldiniz. İmkanlarınız da iyi o zaman biraz gayret edin. Gençsiniz, gezmek, eğlenmek hakkınız; ama derslerinizi de aksatmayın. Mesleğinizde ilerlemeye, iyi bir yerlere gelmeye çalışın. Hobileriniz olabilir, onları da yapın ama mesleğinize de vakit ayırın. Bugünlerde bir şeyler öğrenebileceğiniz hocalarınız, asistanlarınız var; ama mezun olunca yanınızda kimse olmayacak.

Fakültedeki tüm stajlar bir araya gelerek tek bir mesleği meydana getiriyor. Mezun olduğunuzda kendi klığınızda veya ADSM' de çalışırsanız tüm branşlarda çalışacaksınız. Dolayısıyla fakülte stajlarınız çok işe yarayacak. Çok şükür ki bizim Erzurum mezunları çok iyi yetişir ve tercih edilirler. Maalesef ki DUS sınavında başarı oranımız düşük. Bunun sebebinin irdelenmek lazım. Ya biz, sizleri sınavlara göre eğitemiyoruz ya da öğrenciler çalışmıyor.

Zeyneb EMİNNAVABİ:

Bir zamanlar öğrenci olduğunuz fakültenin dekanı olmak nasıl bir duygu? Dekan olarak görev yapacağınız süre boyunca neler yapmayı düşünüyorsunuz?

Güzel bir duygu aslında; çünkü öğrencilik yıllarında olmasını istediğimiz şeyleri gerçekleştirmek için iyi bir fırsat. Öğretim görevlisi olarak görev yaptığım zamanlarda dersimde diğer derslerin sınavlarına çalışıyorlardı, en mustarip olduğum konu buydu. Bir de "Çan eğrisi" sistemi vardı. Birinin başarısı neden ötekinin başarısızlığına sebep olsun. Bu sebepten dekanlığa gelince hemen bunu kaldırdım. Bir de 60 barajını getirdik. Çünkü bir meslek sahibi olmak istiyorsan onun yarısından fazlasını bilmelisin. Bunun haricinde YÖK sürekli öğrenci sayısını artırıyor. Sınıflar çok dar geliyor. Şu an bizim fiziki imkanlarımızı zorluyor. Elimde imkan olsa çok geniş, havadar hatta boş zamanlarında öğrencilerin sportif faaliyetlerde bulunabilecekleri salonları olan, otoparkı olan, öğrencilerin rahatça çalışabilecekleri salonları bulunan bir bina yapmak benim en büyük hayalim; elimizde imkan yok. Eğer nasip olur da elimize imkan geçerse böyle bir şey yapmak istiyorum.

Zeyneb EMİNNAVABİ:

Mesleğimiz zorlu bir meslek. Uzun yıllardır da işin içindesiniz. Hiç "Keşke bu mesleği veya bu mesleği tercih etmeseydim" dediniz mi? Dediyseniz sebebi nedir?

Mesleği tanımadan önce pişmanlık duymuştum. Ama tanıdıkça sevdim. Ortodonti de zor bir alan, o zamanlar hoca da yoktu. Hacettepe'den doktora aldım. O zamana kadar zorlanıyordum. Başvuracak kaynak yoktu. Ulaşım

bile zordu. Mesleği tam olarak öğrenene kadar neden tercih ettim diye hayıflanıyordum. Doktoramı verdikten sonra sevmeye başladım. İnsan bir şeyi kolay elde etmemeli. Kolay elde edilen şeyden hayır gelmiyor, değeri de bilinmiyor. Zorlukları aşmaya çalışacaksınız. İnsanlar icat etmiş, insanlar için yapılmış, ben de insanım o halde ben de yapabilirim diye düşüneceksin. Zorlukları aştıktan sonra dedim ki: "İyi ki ortodontist olmuşum iyi ki tıp fakültesine gitmemişim." Şu an için bizim meslek iyi bir meslek memnunum.

Zeyneb EMİNNAVABİ:

İdol olarak belirlediğiniz biri var mı? Varsa bu kim?

Mesleğe yeni atıldığımızda rotasyon için Hacettepe'ye gittik. Orada Serpil Ayla adında bir hocamız vardı. Amerika'da eğitim görmüştü benimle de fazlasıyla ilgilendi. Hep "Biz de böyle olabilecek miyiz?" derdim. Hem otoriterdi hem bilgiliydi hem de kabiliyetliydi. Belki onun gibi olamadık ama en azından o yola girdik. İyi bir hocaydı, severdik de hocamız olarak. Meslekte idol olarak onu belirlemişim.

Yusuf Enes TURAN:

Kendiniz için bundan 10 yıl sonrasını nerede ve nasıl hayal ediyorsunuz?

Şimdilik 2.5 senelik bir Dekanlık sürecim bulunmakta. Bu süre zarfından sonra tekrar akademisyenlik konumuna geçiş yapacağım. Tabi 10 yıl sonra yaşta geldiği için emekli olacağım. Emeklilikte Bursa'da yaşamayı düşünüyorum. Tek katlı müstakil bir ev ve geniş bir bahçesi olan ve bahçesinde kedi, köpek ve diğer çiftlik hayvanları, ağaçlar onlarla ilgilenmek gibi bir düşüncem var.

Yusuf Enes TURAN:

Diş hekimliği fakültesinin Atatürk Üniversitesi'ne ve

Erzurum'a katkıları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Fakültemiz ve Tıp fakültesi aslında Atatürk Üniversitesi'nin halka dönük yüzüdür. Bu iki bölümden vatandaş ne kadar memnun olursa Atatürk Üniversitesi o kadar benimsenir çünkü halkla iç içe olan bu iki fakültedir. Vatandaşların sıkıntılarına bire bir etkileşim ile çözüm üretilmektedir. Gerek kendi ilimizden gerek çevre illerden aldığımız hastalarımızla fakültemiz Erzurum'a hem de üniversitemize prim kazandırmaktadır.

Yusuf Enes TURAN:

Teknolojinin gelişmesiyle beraber bundan 20 yıl sonra diş hekimliğini nerede görüyorsunuz?

Teknolojinin gelişmesinde diş hekimliği de gerekli payı almaktadır. Bu gelişmelerle birlikte hastalara daha kolay tanı koyulması ve rahat tedavi edilmesi sağlanmaktadır. Önümüzdeki sürece baktığımızda 20 yıllık bir gelişim de diş hekimliğini çok güzel konumlara getirecektir. Bunlara ek olarak sadece hastalara değil hekimlerin hayatına da birçok katkısı olmaktadır.

Hekimin kendisine daha fazla zaman ayırmasına bedenen ve zihnen daha az yorulmasına katkıları bulunmakta. Bilmemiz gerekir ki teknolojik gelişmeler hekime ihtiyacı ortadan kaldırmamakla birlikte ona katkıları bulunmaktadır. Kendi branşından da örnek vermem gerekirse bir zamanlar uzun uğraşlar sonucu elde ettiğimiz işler şimdi çok kısa sürede ve daha etkili çözüm sunmaktadır.

Halit DAĞDEMİR:

Son olarak dergimiz hakkında ne söylemek istersiniz?

Dergi çıkartmak zor bir iştir sürekli yeni makaleler yeni içeriklerle desteklemeniz gerekiyor. Sizleri tebrik ediyorum. Yeter ki çalışalım ve dürüst olalım derslerinizin yoğunluğu içerisinde dergi çıkarmanız çok güzel emeğinize sağlık gençler.

Prof. Dr. Nuran YANIKOĞLU

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğretim Üyesi ile Röportaj

Elif AKBULUT:

Öncelikle Dentografi ailesi olarak röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Bizlere biraz kendinizden bahseder misiniz?

1964 yılında Erzurum'da doğdum. Terazi burcuyum. İki kızım var. Çocukluğum ve ortaokul yıllarım Erzurum dışında geçti. Lise ve üniversiteyi Erzurum'da bitirdim. Hala Erzurum'da yaşamaktayım.

Elif AKBULUT:

Neden protetik diş tedavisi bölümünü tercih ettiniz?

Aslında nedenini sorarsanız buraya yıllar önce Üstün hocamın (Prof. Dr. Üstün GÜLDAĞ) isteği üzerine başvurdum. Normalde farklı bir bölüm istiyordum. Eskiden sınavlar bölümlerin isteği üzerine yapılırdı. Okul derecesi olanlar da geldiği için ve benim de bir derecem olduğundan dolayı protezi tercih ettim. Üstün hocamın yeri bende ayrıdır. Ben onun ilk doktora öğrencisiyim. Hocama da buradan saygılarımı ve sevgilerimi iletiyorum.

Elif AKBULUT:

Öğrencilik hayatınızda en çok zorlandığınız staj hangisiydi?

Protez...(gülüşmeler) Maalesef öyle. Bizim tabi ki o zamanki iş ağırlığımız daha fazlaydı. Dökümü biz yapıyorduk. O zamanlar altın döküyorduk. Bir kurona

3-3,5 gr kadar altın gidiyordu. Pontikleri döküyorduk ve onları lehimliyorduk. Pontikleri biz dökerdik ama lehimleme, sapan sallama işlemini erkek arkadaşlarımız yapardı. Daha sonra beşinci sınıftayken hocam altın fiyatı arttığı için altını kaldırdı, krom-kobalt dökümüne başladık. Ancak az zamanda mum modelasyon yapıyorduk, revetmana alıyorduk. Sadece dökümü teknisyen yapıyordu. Ardından bize manşet geliyordu, biz onu kırıyorduk. İçindekini temizliyorduk. Tesviyesini yapıyorduk. Açıkçası protez bizi yordu çünkü her şeyi kendimiz yaptık.

Elif AKBULUT:

Öğrencilik hayatınızda hiç kopya çektiniz mi?

Yok! Buna kesinlikle yok diyebilirim. Hatta bir anımı anlatayım. Adil hocam vardı, çok disiplinli bir insandı. 10-15 kişiyi topladı, size inanıyorum ki kopya çekmeyeceksiniz. Konuşmak serbest, her şey serbest dedi ve bir sınıfa ayırdı. Diğer grupları da ayırdı ve onların başına hoca koydu. O zaman bile kopya çekmedim. Kopya çekmeye karşıyım çünkü kendimi kandırmış olurum.

Elif AKBULUT:

1981 yılı Erzurum Lisesi mezunusunuz. 36 yıl sonra Kadim Dostlar Buluşması Programı düzenlemiştiniz. Bu kadar aradan sonra lise arkadaşlarınızla görüşmek size neler hissettirdi?

Aslında Erzurumlu olduğumuz için irtibatı koparmamıştık. Çoğumuz birbirimizi tanıyorduk. Ben çoğuyla iletişim halindeydim. Çünkü büyük bir çoğunluğu meslektaşımı. İşte Aziz Bey olsun, Yahya Ünlü, İlhan Bey, Nazım Bey... Bunlar hep liseden arkadaşımı. Hatta biz ilk buluşmayı birkaç sene önce yapmıştık. Herkes çok mutlu olmuştu. Fakat erkekler çok yaşlanmıştı (Gülüşmeler). Göbekli, kel! (Kahkahalar). Belki okuyanlar şimdi bana kızacaklar. Tabii kadınlar makyajla kendilerini kamufle ettikleri için daha bakımlı görünüyorlar. Ama şuna kanaat getirdim ki: erkekler kendilerini kesinlikle bırakmışlar. Bu yüzden, gençler evlendikten ve para kazandıktan sonra kendinizi bırakmayın (Kahkahalar).

Elif AKBULUT:

Hayat size bu kadar eğitim alma şansı tanımamış olsaydı ve bu konuma gelmeseydiniz kendinizi tanıyan biri olarak bugün nerede olurdunuz?

Ben gezmeyi ve görmeyi seven bir insanım. Diş hekimliği mesleğini seçişim ailemin yönlendirmesiyle oldu. Aslında adli tıp dikkatimi çekiyordu. Çocukluğumda ise hukuk okumak istiyordum. O zaman Erzurum'da hukuk fakültesi yoktu. 80 sonrası yani ihtilal sonrası olduğu için ailem başka bir şehre göndermedi. Dolayısıyla burada kaldım. Diş hekimliği fakültesini bitirmeden önce de şöyle bir düşüncem vardı. Hukuk fakültesini de bitireceğim ve adli tıp içerisinde çalışacağım. Ama tabi ki öyle olmadı. Çünkü beş sene çok yorucu geçti. Mezun olduktan sonra da asistan kalmaya karar verince hukuk okuyamadım.

Elif AKBULUT:

Hayata karşı dik duruşunuz ve kendinize olan özgüveniniz hayatınızın her döneminde aynı mıydı, yoksa sizi buna iten bir sebep var mıydı?

Çok teşekkür ederim. Ben tek çocuk olarak yetiştiğim için ailemin bana sürekli söylediği şey şuydu: Sen teksin, senin yanında kimse olmayabilir.

İnsan evlenebilir, çocukları olabilir ama biliyorsunuz ki herkes bir gün yalnız kalabilir. Yalnız kalmayı daha önceden öğrendiğimden hayatta tek başıma bir şeyleri başarmam gerektiğine inandım. Öyle de yaptım. Erzurum'da ilk araba kullanan kadın şoförlerden biriyim. O zamanlar kadınlar pek araba kullanmıyordu ve erkekler arabaları üzerimize doğru sürüyorlardı. O zamanlar lastik değiştirebilen bir bayandım. Şuanda da sanıyorum ki lastik değiştirebilen bir bayan yoktur. Bijon anahtarı nedir, nasıl sıkılır, lastik nasıl şişirilir... Hepsini babam öğretti.

4. sınıf öğrencisiyken annem bana arabasını vermişti. Arabam Murat124'tü. O zaman fakültede kimsenin arabası yoktu. Fakültenin önünde dört-beş tane hocanın arabası bir de benim arabam vardı.

Babam askardı. Beni de, nasıl desem, biraz erkek gibi yetiştirmişti. 'Kızım araba tamir olurken git başında dur' derdi. Sanayiye arabayı tamire götürürken sanayide

ustalar bir de ben. Ben ustanın tepesinde dururdum. Bir gün ustanın biri "Hocam anlıyor musun?" dedi. Ben de anlamıyorum ama bakıyorum, babam söktükleri şeyleri bir daha yerlerine taktıklarını görmemi söyledi diye cevap verdim (Gülüşmeler). Kısacası hayatta her şeyi tek başıma yapmaya alıştım.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Sınıfta otoriter ve disiplinli bir eğitmenisiniz. Sınıfta uyguladığınız bu disiplini özel hayatınızda da uygular mısınız?

Aynen! Çok disiplinli ve planlı bir insanımdır. Hatta bunun bazen beni bile rahatsız ettiği oluyor. Örneğin tatile gittiğimiz zaman planımız bellidir. Birinci gün nerelere gidilecek, ikinci gün nerelere gidilecek... Arkadaşlarla tatile çıktığımız zaman eşleri diyor ki: Nuran gelirse biz tatile gelmiyoruz (Gülüşmeler).

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Sabahları aynanın karşısında kendinize kaç dakika ayırırsınız?

Çok fazla zaman ayırmıyorum. Makyaj yapmıyorum. Beni hiç makyajlı gördünüz mü? Aynayı saçlarımı düzeltmek için kullanıyorum. Aynaya bakmayı çok gerekli görmüyorum (Gülüşmeler).

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Aylık kuaför masrafınız ne kadar?

Ooo! Vallahi genelde saçlarımın bakımı için gidiyorum. Aylık değil de iki ayda bir giderim. Sanıyorum ki çok fazla masrafım olmaz.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Çocukluğunuza dair içinizde ukde kalan, keşke yapsaydım dediğiniz bir şey oldu mu?

Çocukluğumda hiç dondurma yiyememiştim. Çünkü boğazım sürekli ağrırdı. Annem sürekli "Dondurma yersen boğazın ağrır" derdi. Hemen de hasta olabilecek bir yapıya sahip olduğum için dondurma çok yiyememişimdir.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Çocukluğunuzda hayran olduğunuz bir karakter var mıydı?

Gariptir ki ortaokul zamanlarımızda, herkesin bir sanatçıya hayran olduğu dönemlerde bile benim hiç böyle bir durumum olmadı.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:**En sevdiğiniz film, müzik, kitap üçlüsü nedir?**

Film olarak Schindler'in Listesi beni çok etkilemiştir. Müzik olarak Fransızca müzikleri severim. Kitap olarak da son günlerde hipnozla alakalı kitaplar okuyorum. Eskiden cinayet romanları okurdum. Sosyal içerikli kitapları severim.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:**Sizce yemek yapmak mı yemek yemek mi? En sevdiğiniz yemek nedir?**

İkisi de. Mesela cumartesi kızına mantı yaptım (Gülüşmeler). Yemek yapmayı severim ancak çok iddialı değilim. En sevdiğim yemek mantı.

M. Said ASLANLI:**Sosyal medya hesabınızda fotoğraf çekmeyi sevdiğiniz görülüyor. Fotoğrafını çekmek istediğiniz size ilginç gelen bir kültür ya da görmek istediğiniz bir ülke var mı?**

Meksika'yı görmek istiyorum. Özellikle Maya Uygarlığı'nın birden yok oluşundan günümüze kalmış kalıntıları görmek isterim. Bir de Hindistan'ı görmek isterim. Orada bizim aşına olmadığımız egzotik şeyler var. Onları da görmek isterim.

M. Said ASLANLI:**İssiz bir adaya düşseniz yanınıza alacağınız üç şey ne olurdu?**

Mantıklı mı bilmiyorum ama saç spreyim (Kahkahalar).

Geriye kalan iki hakkımla da kızlarımı alırdım. Dördüncü hakkımız var mı, varsa eşimi de alıyım (Gülüşmeler).

M. Said ASLANLI:**Burçlara aranız nasıl?**

Burçlarla aram iyidir. Bir dönem ilgilenmişliğim de vardı. Burçların insanların üzerinde etkileri olduğuna da inanıyorum. Terazi burcuyum ve özelliklerini taşıyım.

M. Said ASLANLI:**Anlaşamadığınız bir burç var mı?**

Terazi burcunun anlaşamadığı burç olmaz. Çünkü terazi hep ortayı bulmaya çalışır. Dengeli insanlardır.

M. Said ASLANLI:**Çok güzel bir diksiyonunuz var. Herhangi bir diksiyon eğitimi aldınız mı?**

Teşekkür ederim. Hayır, almadım.

M. Said ASLANLI:**Protetik diş tedavisi bölümünün ana bilim dalı başkanı olarak bölüme dair neler planlıyorsunuz?**

Disiplin, daha çok disiplin! (gülüşmeler). Daha disiplinli olup daha çok kurallar koyuyorum. İşin esprisi bir yana bilimselliğe dönecek olursak rutinde kullanmak istediğim bazı malzemeleri kliniğimize kazandırmak istiyorum. Örneğin; oral kameranın sıklıkla kullanılması, CAD/CAM sisteminin aktif hale getirilmesi ve lazerle ilgili bir-iki düşüncem var.

M. Said ASLANLI:**Fakültemizde ilk defa bir öğrenci dergisi çıkarılıyor. Bunun hakkında söylemek istediğiniz bir şeyler var mı?**

Çok sevindim. Sizleri tebrik ediyorum. Güzel bir şey bu ancak devamlı olması önemli. Sizden sonra gelen arkadaşlarınıza bayrağı verdiğiniz zaman onlar da aynı disiplinle gitmeli. Sizi destekliyorum ve sizlere başarılar diliyorum.

Prof. Dr. Yusuf Ziya BAYINDIR

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Öğretim Üyesi ile Röportaj

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Öncelikle röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Kendinizden biraz bahsedermisiniz?

Erzurumluyum. Orta öğretim, lise ve üniversiteyi Erzurum'da okudum. Doktoramı da burada yaptım. Ardından doçent, profesör oldum. Atatürk Üniversitesi'nde akademisyen olarak kaldım.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Restoratif diş tedavisi bölümünü neden seçtiniz?

Akademisyen olmayı düşünüyordum. Restoratif tedavi de daha önce yaptığım bir şeydi. O dönemde de kadronun hangi bölümde açık olduğuna bakmıştım. İlgimi çeken, yapabileceğim bir yeri seçtim. Aslında okulu bitirir bitirmez çok büyük kararlar vermiyorsunuz. Biraz şansınıza da bağlı bir durum ama akademisyen olmak istedim. Hemen hayata atılayım, askere gitmeyeyim diye düşünerek restoratif diş tedavisi bölümüne geçtim. Daha doğrusu o zaman bölümün adı 'Diş Hastalıkları ve Tedavisi' idi. Biz eskiden endodonti bölümüyle beraber tek bölüm olarak çalışıyorduk. Doktora eğitimi de ikiye bölünüyordu. Ben Nilgün Hanım'ın öğrencisiydim. Mustafa Bey de endodonti öğrencilerine doktora eğitimi verirdi. İki bölümünde yaptığı işler birdi ama doktorada konularımız farklıydı.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Amerika'da Ohio Üniversitesi'nde bir sene misafir öğretim üyesi olarak bulunmuşsunuz. Oradaki deneyimlerinize yola çıkarak oradaki sistemle fakültemizi karşılaştırabilir misiniz?

Aslında değişim programı ile görevlendirilmiştim. Üç ay ile altı ay arasında bir yıl ücretsiz izine kadar varabilen bir süreç izliyorduk. Ben bir sene kalmadım. Doçentlikten sonra gittim. 4-4,5 ay kadar kaldım. Sistem olarak bizim üniversitemize benziyor. Bizim üniversitemizi de Nebraska Üniversitesi kurmuş. Aslında akademisyenliğin sistem olarak çok büyük farklılıkları yok. Akademisyenlik evrensel bir şeydir. Üniversite (universe), zaten kâinat demektir. Evrenseldir. Farklı olarak insan faktörü var. Kaldığım süre içinde dünyadaki bütün fikirlerin oraya akın ettiğini gördüm. Çalışmak isteyenler de orada çalışmak istiyor. Çünkü çok fazla imkân sunuluyor. Tabi Türkiye'de de bu imkânlar sunulmaya çalışılıyor ama kontrol mekanizması yok. Diyelim ki biri akademide devam ettiği zaman devamlı feedback vermeli, kontrol etmeli, karşılığında bir şey olmalı, durduğu yerde kalmamalı, ilerlemeye devam etmeli. Kendi yaptığı klinik çalışmalarında, verdiği derslerde ilerleme kaydetmeli. 1970-1980 yıllarındaki notlarıyla ders anlatmaya devam etmemeli. Amerika biraz daha yenilikçi. Çok farkımız

var da sayılmaz. Buradaki sorunların çoğu orada da var, onlar üstesinden gelmeye çalışıyor. Çabalıyorlar. Zihin ya da kapasite olarak bir farkımız yok. Diş hekimliği açısından baktığımızda da bizden daha iyi hekim, akademisyen değiller. Oluşan aksaklıkları gidermeye yönelik sistemleri var.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Öğrenciyken en çok hangi sosyal aktivitelerde bulunurdunuz?

Hemen hemen fakültenin tüm takımlarında oynadım. Futbol, basketbol takımında hatta hentbol takımında bile oynadım. Eskiden bizim fakültede takım çıkartmak çok zordu. 50-60 kişilik bir sınıf mevcudumuz vardı. Toplamda 300 kişiydik. Yarısının kız olduğunu düşünsek 150 kişi arasında birkaç takım kurmamız gerekiyordu. Spor yapabilen herkes takım içinde oynayabiliyordu. Aslında sosyal faaliyet adına çok fazla bir şey yapamadık. Sizler de öğrencisiniz. O zaman dostlarla birlikte kantinde çay içelim, işimize gücümüze bakalım diye bir düşüncemiz vardı.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Sporla ilgileniyor musunuz?

Sporu seviyorum. Eskiden daha çok yapardım. Şimdi sadece kışları kayak yapıyorum. Yürüyüş yapıyorum. Dizimde bir sakatlık var. Çok aktif bir şekilde spor yapamıyorum. Halı sahada top oynarken dizim döndü. Ön çapraz bağım koptu.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Halı saha maçlarında mevkiiniz nedir? Takım tutuyor musunuz?

Orta saha, defans bazen de ön açık... Eskiden Fenerbahçe taraftarıydım. Erzurum birinci lige çıktığında ikisini birlikte tutuyordum. Aslında şuan futbol maçı seyretmiyorum desem yeridir. Çok uzaktan özet falan takip ediyorum. Outdoor sporlarını canlı seyretmek hoşuma gidiyor. Mesela hiç pist olmayan yerlerde snowboard yapanları, yarasa adamların programlarını, adrenalin içerikli sporları seyretmek hoşuma gidiyor. Futbol, basketbol maçlarını milli maç gibi özel bir durum olursa seyrederim.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Bildiğimiz kadarıyla odanızda bir bağlama bulunmakta. Bağlama ile tanışma hikâyeniz nasıl oldu? Bağlama çalmak sizin için ne ifade ediyor?

Uzun hikâye. Akademisyenlik kolay bir iş değil. Çok zorlukları var. Final zamanı gibi bir şey. Bedenen ve zihin olarak çok konsantre olmadan işler başarılmıyor. Bu dönemde sıkılıyorsun. Final döneminde mesela belli bir yoğunluğa geldiğinizde 'Bırakayım, gideyim buralardan' dediğiniz olur. O dönemlerde akademisyenliğin de kendi içinde zorlukları vardı. Küçüklüğümden beri sazı severdim. Babam da 'Saz çalsan' der dururdu. Ama ben hiç saz almadım. Yardımcı doçentliğe geçiş aşamasındayken bir arkadaşımın muhabbet

ediyorduk. 'Keşke saz çalsaydım' dedim. O da 'Tamam. Ver 100 dolar' dedi. Bir hafta sonra ders almaya başladım. Otuz yaşında saz çalmaya başladım. Bir sene ders aldım. Şimdi kendi kendime duyduğumu çalabiliyorum. Saz benim için bir hobi. Günlük hayattan uzaklaştırıyor. Bence her insanın bir hobisi olmalı. Hayat tarzı gibi, diş fırçalamak gibi hayatınızın bir parçası olur. Hobi de öyledir. Sizi gündelik hayattan uzaklaştırır. Bir de hobi bahçem var. Erzurum şartlarında domates, salatalık, biber, ufak tefek çalı bitkilerim var. Toprak çok güzel bir şey. Yalın ayak toprağa, çime basmak çok hoş bir şey. Şehirde yaşamın farkında olmadığımız durumları var. Asfaltta yürüyoruz. Alışveriş merkezlerinde beton üstünde yürüyoruz. Ama bahçede toprak üstündesin, etrafında çimenler, ağaçlar... Kendini huzurlu hissediyorsun. Mutlaka hobiniz olmalı.

Ceren ŞANAP:

Türk halk müziğinden bir üstatla düet yapma şansınız olsaydı kimi ve hangi türküyü seçerdiniz? Neden?

Güzel bir soru. Açıkçası sazda öyle çok iddialı değilim ama herhangi bir türküyü söyleyebilirdim. Mesela Arif Sağ Erzurumludur. Arif Sağ ile söylemek isterdim. Ona saygı duyuyorum. Hem halk müziğine kattığı şeylerden hem de Erzurumlu olmasından dolayı seviyorum onu. Yaşayanlardan Erdal Erzincan'ı da, Özcan Türe'yi de seviyorum. Bir de (Mehmet) Çalmaşır var mesela. Yani Erzurumlu olup halk müziği ile uğraşanlara gerçekten saygım var. Müzik böyle bir şey, mesela takım tutunca futbolcuları da seversin (Gülüşmeler). Biz de saz çalışıyoruz ya biraz, Erzurumluları biraz daha çok seviyorum, kendimi daha yakın hissediyorum onlara. Arif Sağ kısa sapta çok önemli bir isim, Erzurumlu olmasıyla da çok önemli. Onunla bir türküyü söylemek isterdim mesela. En son çaldığım türküyü de 'Değirmen başında vurdular beni'. Güzel bir türküyü ve bunu söylemek isterdim.

Ceren ŞANAP:

En sevdiğiniz kitap, film, müzik üçlemesini sayar mısınız?

Film çok izlerim. Yani haftada birkaç tane film izlerim. Açıkçası en çok sevdiğim film diye bir şey söyleyemem ama en son seyrettiklerimden bir tanesini söyleyeyim. Mesela ben animasyon severim. Bu hafta bir iki animasyon seyrettim ve Coco'yu çok sevdim. Siz de seyredin onu, çok hoş bir animasyon. Diğeri ise Pervane adında Afgan kızını anlatan bir animasyon. O da güzel bir film. Başka seyrettiklerim de var ama yanında bıraktıklarım oluyor. Bunları devam edip bitirdim. Gerçekten çok hoş iki film. Kitapta ise ben roman okumayı çok sevmiyorum açıkçası. Yakın tarih okumayı seviyorum. O yüzden şimdi daha çok internetten okuyorum. Mesela bir yazarın komple geçmiş makalelerini, gazeteye yazdığı makalelerini okuyorum. Ama epeydir kitap okumuyorum. En son okuduğum kitap şu an aklıma gelmiyor, bir sene oldu okuyalı. Müzikte ise bizim kızlar arabada değişik biri var, onu dinliyor ama ben daha çok halk müziği dinliyorum. Ritmi olan tüm müzikleri dinlerim aslında. En son farklı olarak Kolombiya müziği dinledim. Kolombiya müziği biraz bize benziyor. Çok hoş, değişik. Coco'da geçen bir müzik var, onunla birlikte biraz Kolombiya müziği baktım. O filmde söylenen müziği söyleyen kadının birkaç videosunu seyrettim. Ama halk müziği dinliyorum genelde. Bir melodiyi, hatta bir türkünün bir kısmını tekrar tekrar dinlerim. Mesela bir türkünün hepsini dinlemem, bir kısmını keserim, tekrar tekrar dinlerim. Müzik çok dinlerim ama. Bir hocamız vardı, 'Kitap okumak istediğim zaman oturup yazıyorum' derdi. Ben de dinlemek istediğim zaman oturup çalışıyorum (Gülüşmeler). Sadece halk müziği de çalmıyorum. Hoşuma giden pop müzikler olduğu zaman onları da çalarım.

Ceren ŞANAP:

Fakültemizin sevilen hocalarından olan Funda (Bayındır) Hoca ile evlisiniz. Fakülte öğrencileri olarak nasıl tanıştığınızı merak ediyoruz. Romantik misiniz? Sizce ideal bir evliliğin sırrı nedir?

Biz öğrenciydik. Ben 3. sınıftaydım, o 2. sınıftaydı. Çok tanışmıyorduk birbirimizle. Biz birkaç arkadaşız; o bu fakültede olan Meltem (Çolak) ve birkaç giden arkadaş ile birlikte... Öyle tanıştık işte, grup arkadaşı olduk. Meltem (Çolak), ben, şimdi Kars'ta olup benim arkadaşım olan Mustafa ve birkaç kişi daha, 4-5 kişilik bir grubuz. Fakülteyi biliyorsunuz, biz eskiden birbirimize daha çok yakındık. Protezde bir dolabımız vardı, 5-6 kişi kullanırdık. Dolap açıktı, bazen hiç bol olmazdı, bazen 2-3 tane bol olurdu. Öyle başladı işte, sonra 4. sınıfta daha yakın arkadaş olduk. Sonra da okul biter bitmez evlendik. Diyelim ki hazırda bitirdik okulu, eylül ekim gibi nişanlandık, o dönem asistan olduk ve bir sene içinde de evlendik. Genel olarak da duygusal bir adamım. Ama tabi hanıma da sormak lazım.

(Kahkahalar). Yani bence romantığım.

Evlilikte ise saygı ve sevgi çok önemli. Saygılı olup seveceksin. Önce sevgi olması lazım. Yani bir insanla bir arada kaldığın zaman onun yanında olmak hoşuna gidecek. İkinci olarak da saygılı olmak lazım. Ne olursa olsun hiçbir zaman sınırı aşmayacaksın. Onun dışında da paylaşmayı, takım oyuncusu olmayı bilmek lazım. Yani çok bencil bir insanın uzun süre evli kalabilmesi için karşıdaki insana çok ciddi fedakarlık yapması lazım. Fedakarlık tek başına olmaz. Eğer evlilikte takım oyuncusu olursan karşılıklı fedakarlıklarla uzun süre mutlu olabilirsin. Hayat içerisinde çok şey problem olur; sıcak çay, soğuk yemek. Ama bunların hiçbiri problem değil. Hayatta bir arada olmaktan hoşlanan insanlar saygıyı kaybetmediği sürece, takım oyuncusu olmayı bildiği sürece problem yok, mutlu olurlar yani. Ama bencillik kötü. İnsan hep kendini düşünürse, hep kendine ait şeyleri ön plana çıkarırsa hep diğer taraf fedakarlık etmiş olur ve o evde o insan ezilir. Çoğu zaman mutlu olamazlar. Evlilik için takım oyuncusu olup paylaşmayı bilmek lazım. Yani çocuklar içinde aynı şekilde. Gece biri duracak, gündüz biri duracak. Yemekle biri ilgilenecek, alışverişi biri yapacak. Yani bir arı kovanını düşünün; işçi arılar ve kraliçe arı var ama ortada bir takım var, herkes işini yapıyor.

Ceren ŞANAP:

Özel günlere önem verir misiniz? Bugüne kadar aldığınız en anlamlı hediye ne oldu?

Açıkçası bu konuda öyle çok iyi değilimdir ama bayanlar öğretiyorlar (Gülüşmeler). Benim 2 kızım var, biri 22 yaşında, üniversite okuyor; diğeri 16 yaşında, lise 3. sınıfa gidiyor. Onlar ufakken daha kötüydüm ama büyüdükten sonra o kadar da kötü değilim. Onlar hiç durmazlar, hatırlatırlar her şeyi (Gülüşmeler). Ama bende iyiyim artık, öğrendim yani. Bu aslında yaşam tarzıyla alakalı bir şey. Mesela ben 49-50 yaşındayım. Anadolu'da bu işler çok fazla önemsenmez. Annem doğum günün kutlu olsun diye bir kek yapardı ve o gün öyle kapanırdı. Ama öyle hediyeleşme çok fazla olmazdı. Erkekler için şöyle de bir durum var, bir şey almak istediğin zaman normal zamanda da alabilirsin. Ama kızlar özel günleri daha çok önemsiyorlar. Yani özel günde dünyanın en iyi hediyesini almana gerek yok. Diyelim ki bir hafta önce dünyanın en iyi hediyesini aldın ama özel günde hiçbir şey almadın, kızlar bunu sorun edebiliyor. Bunu evlendikten sonra zamanla öğreniyorsun. Kız çocuğun olduktan sonra daha da önemsiyorsun (Gülüşmeler). Bizim evimizde de 3 kız kardeşim ve annem dışında sadece babam ve ben vardık. Yani kızlarla aram iyidir. Severler beni (Gülüşmeler).

En anlamlı hediye ise masamdaki saz olabilir. Bu sazi bana bir hoca hediye etti. Bir gün burada öğle arası saz çalıyordum. Duymuş ve ben çalarken 'Dinleyebilir miyim?' dedi. Ben de 'Buyur, gel otur.' dedim. Tanımıyorum adamı. Ben çaldıktan sonra dedi ki 'Buraya doktora'

sınavına geldim ben' Meğer adam buraya endodontiye doktora sınavına gelmiş. Bana, 'Sana bir saz hediye edeceğim' dedi. Akif (Sümbüllü) GATA'da askerdeyken bana bu sazı gönderdi. Yani benim için çok anlamlı bu saz. Masanın üzerinde durmasının sebebi de belki biraz o. Sesi de çok hoş, güzel bir saz. Onun dışında aklıma gelen anlamlı bir hediyeyi hatırlamıyorum.

Ceren ŞANAP:

Evde mutfağa girer misiniz? Yapmayı en çok sevdiğiniz yemek hangisi? (Eğer yapacak olsaydınız hangisini yapmayı isterdiniz? Evde mangal ateşini kim yakar?)

Mutfağa girerim, kavurma yaparım. Kavurmam iyidir (gülüşmeler). Ondan sonra et pişiririm. Mangal yakarım mesela. Salata yaparım evde. Evde kendi işimi kendim görürüm ben. Aç kalmam yani. Ama tek başına yemeyi hiç sevmem, yanımda mutlaka biri olmalı. Evde yemek yemiş olsalar bile ben eve gelip yemek yiyeceğim zaman masada hanım ya çocuklardan biri mutlaka olur. Hiç kimse olmazsa evde gidip yemek yemem. Anne, baba hep beraber bir aile olarak yemek yemeye alışmışım ben. Güzel bir kültür bu. Öyle tek başına yemek yemek bana bir eksik geliyor. Yiyemem, mutlaka biri olacak. Mesela kimse yok ve yemek yiyeceğim, bir arkadaşımı ararım, birini bulurum, öyle giderim yemeğe. Siz de öyle yapın. Hep beraber yemek yiyin.

Ceren ŞANAP:

Funda (Bayındır) hoca ile tedavisi konusunda tartıştığınız vakalar oluyor mu?

Onu konuşuyoruz. Ben gösteriyorum, o da gösteriyor. Tartışıyoruz tabi. Bitmeden önceki, bitmiş vakalara bakıyoruz. Şurası şöyle olsa, burası böyle olsa diye. Ben yaptığım vakaların çoğunu gösteririm hanıma. İyileri gösteriyorum tabi (Gülüşmeler). Paylaşılmayan bir durum çok olmuyor. Ama vakaya baktığımız zaman bunu komple seramik mi yapalım, yoksa kompozitle mi restore edelim, indirekt mi yapalım diye konuştuğumuz olur. Ya da vakanın başlangıcını konuşmuşuzdur, bittiğinde gösteririz. Açıkçası fakültede de çok fazla bir araya gelmeyiz. Yani gelmeyiz derken öyle gideyim, orda oturayım, o buraya gelsin gibi bir şey olmaz. Mesela haftada ya da bir defa ya gelir ya gelmez. Ya da ben öyleyimdir. Bir işim olursa giderim. Mesela ulaşamam, hadi eve gidelim diye giderim. Çok görüşmeyiz. Evde de çok fazla iş konuşmayız açıkçası. Çocuklar da konuştuğumuz zaman kızıyorlar. Bir de anlamıyorlar iş konuşunca. Öyle olunca da iş konuşmayız evde.

M. Said ASLANLI:

Sizin için hayattaki en önemli şey nedir?

Mutluluk diyebilirim. Çekirdek ailem diyebilirim, benim için en önemli olan şey bu. Hani bir hikaye vardır, pinpon toplarını bir kabin içine koyarlar. Bunlar bizim önceliklerimiz olur. Sonra içine çakıl taşları atarlar, bunlar da iş ve diğerleridir. Ondan sonra kum koyarlar,

bunlar evin, araban ve diğer şeylerdir. Sonra su koyarlar falan. Yani hayatta öncelikler önemli. Benim pinpon toplarım çekirdek ailemden oluşur. Ondan sonra iş, sonra ev, araba falan gelir.

M. Said ASLANLI:

Hayatınıza yön veren bir kırılma noktası var mı?

Üniversite sınavıyla fakülteye girmek, evliliğim, akademisyen kalarak hayata devam etmek... Başka etkileyen bir kırılma noktası yok açıkçası. Yani devam ediyoruz böyle.

M. Said ASLANLI:

Kendiniz için bundan 10 yıl sonrasını nerede ve nasıl hayal ediyorsunuz?

Açıkçası hayalperest biriyim ama nerede olacağıma dair kesin bir şeyim yok. Allah bilir. Yani mutlu olmaya çabalıyorum. Yaptığım işte, yaşadığım yerde, etrafımdaki insanlarla mutlu olmaya çalışıyorum. Yani hırsla yola çıkmam. 10 sene sonra Erzurum'da da olabilirim, başka yerde de olabilirim ama yaşadığım yeri kendim gibi yaparım. Bir sazım olur, bahçem olur, etrafımda çocuklarım ve arkadaşlarım olur. Neresi olursa olsun böyle bir yer olur.

M. Said ASLANLI:

Bu çağda yaşamasaydınız hangi çağda yaşamayı isterdiniz? Neden?

Açıkçası geçmişi merak ediyorum. Geçmişte bazı şeyleri değiştirmiş insanların nasıl roller oynadıklarına dair merakım var. Ama geçmişte de yaşamak istemem. Yani şimdiki hayatımdan memnunum. Aslında çok fazla geçmişe takılmayı sevmiyorum. Mesela eski fotoğraflara baktığımda üzülmem. 'Ne kadar hoş olmuş' derim ama üzülmem. Bu sene ne yapacağımızı düşünürüm.

M. Said ASLANLI:

Son olarak dergimize söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Evet. Tebrik ediyorum. Dergi işi bir emek meselesi. Abartılı bir şey yapmaktansa sürdürülebilir bir şey yapmak, bu sürdürülebilir şeyi sizden sonrakilere emanet etmek daha önemli. Bizi anlatan, bize ait olan bir dergi çıkarmanız ve bunun sürdürülebilir olması benim için önemli. Emek, zaman, külfet istiyor ama bu işin altından kalkabiliyorsunuz. Farkındalık oluşturmak adına bunu fakültede yayın, herkes bilsin bu dergiyi. Tebrik ederim.

Bir Hüzün Söyleşisi

Uzun zaman oldu tekrar yazmayalı... Herhalde en son geçen hafta yazdım içimdekileri...

Kalemimin ucundan akarken düşlerimin hülyalı, nazenin sesi, duyarım bin bir türlü sesin bağırışmasını... Her biri itişip kakıştıyordur "Önce ben! Önce ben!" diye. Sonra bir tebessüm dudağımda: "Durun! Elbet sıra gelecektir size de, bugün olmasa bile!" Lakin duymazlar beni o kargaşanın içinde. Sonra tebessümüm kurur dudaklarımda, sararır, solar, düşer masamın üstümdeki açık defterime... Yalar yutar kalemimin o mürekkebi onu. Bir nebzecik sevincimin yerini de efkâr almıştır artık. Lügatler rahat bir nefes alır: "Artık sıra bize de gelecek."

Ne o! Siz de mi düşman kesildiniz bıçare Z. E. Ne...

ASİSTANLARIMIZ

Nebiha Hilal BİLGE:

Merve Nur TURKAN:

Babanızla aynı fakültede, aynı bölümde olmak ve babanızın öğrencisi olmak nasıl hissettiriyor? Ağız, diş ve çene radyolojisi bölümü nasıl bir bölüm?

Güzel, rahat. Çünkü aynı yerden gidip geliyoruz, bana çok fazla destek oluyor. Bu durum öğrenciyken bana çok fazla sorumluluk yükliyordu o yüzden zor bir durum. Çünkü normal bir öğrenci gibi davranamıyordum, herkesten daha çok çalışmak zorundaydım, sürekli bir torpilli muamelesi görüyordum. Sanki bana ÖSYM torpil yapmış (Gülerek). Her şeyi kendi bileğinin hakkıyla almanız gerekiyor en küçük şey de "Sen zaten hoca kızısın" diye konuşuyorlardı, bu nedenle öğrenciyken aşırı derecede bir sorumluluğum vardı. Allah'a şükür bu durumdan alnımın aklıyla çıktım. Asistanlık konusunda da aslında oral düşünmüyordum, hatta "Ben babamla hayatta aynı bölümde çalışmam" diye büyük konuştum. Ben aslında mesleğin aktif kısmını seviyordum. Oral diağnoz bölümüne gelince oral diağnozun işin aslında mutfağı olduğunu anladım ve işin içine girdikçe mesleğin tıpa yakın kısmı olduğunu fark ettim ve sistemik hastalıklarla haşır neşir oldum, aslında biraz dahiliye havasında geçiyor. Tomografi işin en zevkli kısmı. Radyoloji kısmı görüntüleme, yorumlama, rapor yapma bunlarla uğraşmak çok zevkli insanın mesleğinde zevk aldığı kısımlar. Aslında ben diş hekimi olurken de hasbelkader oldu ama şimdi diyorum ki iyi ki diş hekimi olmuşum. Tam bana göre bir meslekmiş hiç aklıma tıp gelmiyor bile. Bundan sonra da akademisyen olarak devam etmek istiyorum.

Hasan Basri BİRCAN

Zeynep Bera ERDOĞAN:

Aynı anda hem ADSM'de çalışmak hem de ortodontide doktora yapmak zor mu, zorsa bunlar ne gibi zorluklar?

Öncelikle evet, oldukça zor. Sabah 8'de evden çıkıp akşam 11'de dönüyorum, bir nevi çift mesai yapıyorum. Bunun yanında doktoranın getirdiği bir sınav sorumluluğu var, malum biz diş hekimiyiz bakmamız gereken hastalar var, onlarla ilgilenmemiz gereken bir süreç var. Oldukça ciddi bir yoğunluk bu. Ha şunu da belirtiyim, istediğiniz bir bölümü DUS ile kazanıp da gitmek şu durumdan mantıklı mı evet tabi ki mantıklı. Ama bu sınavda istenilen bölüm gelmeyebilir, yine de herkesin uzmanlık açısından bir eğitim sürecinden geçmesi gerektiğini düşünüyorum. Bunun için az önce de dediğim gibi belirli zorlukların göze alınması gerekiyor. Kendinize ayıracağınız bir vaktiniz bile olmayabiliyor çünkü hafta sonu bile hastanızla ilgili sorunları çözmemiz belki tedavi süreciyle ilgili bir analiz yapmanız ya da bölümle alakalı şeyler takip etmeniz gerekiyor. Eğer kararlı olursanız ve ben bunu yapacağım dersiniz göz açıp kapayıncaya kadar bitecek bir süreç buna eminim. Herkese en büyük tavsiyem herkesin uzmanlık açısından bir eğitim almaya çaba göstermesi. Çünkü uzmanlığın çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Muhammed Enes NARALAN

Zeynep Bera ERDOĞAN:

Öğrenciliğinizin geçmiş olduğu fakültede asistanlık yapmak nasıl bir duygu? Avantajları ve dezavantajları sizce neler?

Güzel bir duygu. Sonuçta belirli bir seviyeyi atladığın aynı çevredesin.

İnsanları, yaşadığın yeri tanıyorsun. Aldığın eğitim ve asistanlığın eğitimi birbirinin devamı şeklinde, oldukça uygun. Bu şekilde birçok avantajı var. Fakat en büyük dezavantajı Erzurum'da yaşıyor olmak.

Periş ÇELİKEL

Merve Nur TURKAN:

Pedodonti stajında vaka hastanızla yaşadığınız sorunlara rağmen neden pedodonti seçtiniz? Bize vaka hastanızdan yaşadığınız sorunu anlatır mısınız?

Ben geleceği düşünen mantıksal bir insanım ve yetişkin hastalardansa çocuklarla uğraşmak daha çok hoşuma gidiyor. İleride klinik açmayı veya özel kliniklerde çalışmayı düşünüyorum. Bunun için önü en açık olan bölüm pedodonti. Pedodonti de her işlemi yapıyoruz, tedavide sadece dolgu yapılıyor, endodonti de sadece kanal tedavisi yapılıyor ama pedodonti de ortodontiden proteze kadar her bölümde yapılan işlemleri yapabiliyoruz. Böyle olunca zaten çocuğa yapan yetişkin hastalara da yapar zaten diye düşünüyorum. Herkese pedodontiyi tavsiye ederim.

Vaka hastamda yaşadığım problem, benim aslında birçok vaka hastam oldu. Tez canlı bir insanım hemen bitireyim derdine düştüm, çocuklar da bu durumdan korkup kaçmışlardı. Stajın bitmesine bir hafta kalmıştı, o hafta kongrede de görevliydim. Çocuğa aceleyle yaklaşıncı çocuk korktu ve yaptırmak istemedi. Hoca da "Seni bırakacağım" dedi. Az kalsın stajdan kalıyordum, o günden sonra "Ben bir daha pedodonti kliniğine uğramam" dedim (Gülüşmeler). Şu an da burada asistanım ama öğrencilik ve asistanlık arasında çok fark var. Çocuklara acele yaklaşmamak gerekiyormuş ben o hasta bugün olsa şu an çok rahatça yaparım. Ama staj zamanı hocanın "Seni bırakacağım" demesinin verdiği stres, ben derece öğrencilerindendim, stajdan kalırsam derecem de elimden gidecekti. O zaman çok sıkıntı yaşamıştım ama bölüm asistanları sağ olsun yardımcı oldular ve bitirdim şu an da burada asistan olmaktan mutluyum.

Oğuz YÜCE

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Çok yakında evleneceğinizi duyduk. Bize ilk adımınızdan bahseder misiniz?

Biz bunu bilen dönemi mezun etmiştik ya, kimsenin haberi yoktu şimdi tüh (Güler). Biz piknik organize etmiştik. Ben o zaman da Büşra'dan oldukça hoşlanıyordum. Şimdi bakıyorum da bunun için tüm sınıfı toplamışız resmen (Güler). Pikniği Tortum'da yaptık, dönüş yolunda müzik çalıyordu. Mikrofonu alan konuşuyordu otobüste. Ben de gaza geldim, mikrofonu alıp teklif ettim. Ne söylediğimi çok iyi hatırlamıyorum. Sonrasında alkış falan güzel bir an olmuştu.

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Evlilik teklifi peki?

(Gülerek) Hep mi tekliflerden soruyorsunuz ya, rezil olduk şimdi. Geçen sene DUS'a hazırlanıyorduk. O Samsun'daydı, ben buradaydım, çok görüşemiyorduk. Dedim böyle giderse ben evlenme teklifi edemedim evleneceğiz. Ahmet'e söyledim bir de Emir ve Esra'ya. Onun gelemeyeceğini anlayınca biz de Samsun'a toplanıp gittik. Esra "Ben Ankara'dayım, ziyaretine geleceğim" demişti Büşra'ya. Biz bir yeri ayarlamıştık. Orada tam sürprizi ayarlarken Büşra bizi gördü. Bayağı bir şaşırmıştı bizi görünce. Orada evlenme teklifi ettim o da kabul etti sağ olsun. Yok demedi orada (Gülerek).

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Sanırım 3. Sınıfta protezden beraber kalmışsınız, bir anınız var mı?

Devamsızlıktan kalmışsınız, bir girdik sınıfa kaldığımızı öğrendik. Ben şok oldum tabi. 1 iş yapıyorken telafi stajında 1.5 iş oldu, bu da Büşra ve benim 3 hastaya total protez yapmamız anlamına geliyordu. Teslim dönemi elimiz ayağımıza dolaşmıştı. 3 total var, 1'inin hangisi olduğunu biliyoruz diğerlerini bilmiyoruz. Hangisini hangi hastaya takıyorsak çenesine oturuyordu. Hoca geldi teslim, hasta da "Hocam bu olmuyor sanki" dedi. Döndüm hastaya baktım, alt çene kaymış. Protezleri yine karıştırmışız. Biz de dedik kesin kaldık artık. Hoca baktı hastaya "O zamanla oturur oturur" dedi, imzasını atıp gitti (Gülerek). Sonradan protezleri düzelttik tabi ki. Çok mutlu olmuştuk o gün.

Ahmet KORKMAZ

Tuğçe PEHLİVANOĞLU:

Birçok kez yurtdışına çıktığınızı duyduk. Bize yurtdışı anılarınızdan bahseder misiniz?

Biz beşinci sınıftayken okulla Dresden'e gitmiştik. Emir, Yusuf, Oğuz ve ben bir gece dışarıydık. Saat de on ikiye geliyordu. Sonra otele gitmek için otobüs durağına doğru yürümeye başladık. Ben otobüsü uzaktan gördüm. Gördüğüm otobüs de otele giden son otobüs. Bizimkilere "Uçun!" dedim. "Uçun! Şu otobüse yetişelim" dedim. Koşmaya başladık. Ben de otobüsü yakalamak için bizimkilerden biraz hızlı koştum. Ben otobüsü yakaladım ama nefes nefese kaldım. Otobüse bindim, en arkaya gidip oturdum. Şöyle gözlerimi açtım, baktım etrafa. Bizimkiler yok, otobüs gidiyor. Arkaya dönüp baktım ki bayağı uzaktalar. Otele gittim ben tek başıma, bizimkilerin gelmesini bekliyorum. Birkaç saat geçti, gelen giden yok. Arayıp ulaşamıyoruz da birbirimize. Ben bayağı acıktım, otelde yeriz diye bir şeyler de almıştık. Bir dışarı çıkıp bakayım, dedim. Yüz metre aşağı, yüz metre yukarı biraz yürüdüm. Kimseyi göremeyince geri döndüm. Karşı odaya bakmak geldi aklıma. İkişerli kalıyorduk. Emir'in odasına mı geldiler diye düşünüp kapıyı açtım. Bir de baktım aldığımız krakerleri, cipsleri, kekleri falan yiyorlar. Otobüse bindim diye bana küsmüşler (Gülüyor).

Ensar Emre POLAT

Zeynep Bera ERDOĞAN:

Mezun olduğunuz fakültede asistanlık yapmak nasıl bir duygu? Sizce avantajları ve dezavantajları neler? Fakültede öğrencilik döneminizden kalan bir anınız var mı?

Öncelikle öğrenciliğinizin geçtiği bu fakültede asistan olmak çok güzel bir duygu. Hocaları biliyorsun. Orada yaşananları, çektiğin sıkıntıları iyi biliyorsun. Bununla birlikte öğrencinin davranışlarını da biliyorsun, aynı sıradan geçmişiz çünkü. Avantajı çok fazla var, dezavantajları da diğer fakülterle nazaran daha az diyebilirim. Fakültede nerede nasıl davranacağını biliyorsun. Öğrencilere bakarken de üzülüyor değilim. Çünkü burada öğrenci olmak zor bir durum, anlayabiliyorsun. Asistan olarak ise tabloyu daha net görüyorsunuz. Öğrenciyken görmediğiniz şeyleri görebiliyorsunuz. Öğrencinin her zaman yanında olmak için elinden geleni yapıyorsun. Bu fakültede asistan olmak bunları düşününce çok güzel bir duygu.

Çok iyi hatırladığım 2 anım oldu. Biri pedodonti stajında. 5. sınıftaydım ve stajın ilk günüydü. Asistanla beraberdik, hasta bandı yuttu. Yaşadığımız en korku dolu anlardı sanırım. Çünkü hastanın neyle karşılaşabileceğini bilmiyorduk. Hastanede bandın midesinde olduğunu görünce rahatladık hepimiz. Ailesi de çok tepki veremedi onlar da olayın şokundaydı, ama sonunda geçtim stajı (Gülerek).

Diğer anım da protezin sınav haftasında hastalar karıştırıldı. 3 güne bitirmemiz gerekiyordu. Başta Alper abi olmak üzere hocalarımız ve asistanlarımız kaşe yaptırdı. Ölçülerimize kaşe bastılar. Hastalarımızdan ikişer tane ölçü aldık. Ölçü almakla yetinmeyip kaşenin fotoğrafını çekip kaşeyi dışarda yaptırdık. Aynı şeyleri yapınca rahat bir staj sonu geçirdik. Ne kadar çetrefilli geçse de hocalarımız sayesinde stajı geçtik (Gülerek).

Ozan Barış AYDIN

Merve Nur TURKAN:

Hipnoz üzerine eğitim almışsınız, hipnozun çocuklarda uygulanabilirliği hakkında ne düşünüyorsunuz? Sizce gerçekten etkili mi? Hipnoz kursu gibi başka kurslara da gitmeyi düşünüyor musunuz?

Hipnoz eğitimi aldım hayatımda aldığım en güzel kararlardan biriydi. Çünkü hipnozu diğer tamamlayıcı tiplardan ayıran mesela akupunktur gibi biyoenerji gibi konulardan ayıran şey kursu alma sırasında o eğitimi alırken hastalarınızdan ziyade kendiniz için kullanacak olmanız. Hipnoz bir algı biçimi kişinin düşünce yapısını, hayattaki tavırlarını tamamen değiştirir. Bu açıdan etkisini kendi hayatımda görüyorum bu eğitimi aldığım için çok mutluluk duyuyorum. Hastalarımın kullandığını. Aslında bütün pedodontistler hastalarını ikna ederken farkında olsalar da olmasalar da hipnotik kalıplar kullanırlar. Bu pedodontistleri farklı bir konuma getirir. Farklı bölümlerden birçok hekim "Çocuk bakmayayım da 10 tane yetişkin bakayım" der. Bu cümle çok spesiftir. Buradan hareketle farkında olmadan kullanılan hipnoz teknikleri pedodontistleri böyle bir konuma getirebiliyorsa bilerek ve isteyerek uyguladığınızda çocuklarla ve hasta yakınlarıyla olan ilişkinizi daha iyi yerlere taşır. Çocuk diş hekimliğini diğer branşlardan ayıran çok teknik bir nokta var, bunu asistan olduktan sonra fark ettim, uğraşmanız ve mücadele etmeniz gereken şey sadece çocuk değil çocuğun velisi de. Onlarla olan iletişimde hipnoz ve hipnotik telkinlerin çok etkisini gördüm. Ben 3 yıldır bu bölümdeyim. Ne hastalarımın ne de hasta yakınlarıyla kolay kolay problem yaşamadım, Allah'a şükür. İyi ki bu bölüm bana nasip olmuş diyorum. Ben hipnozun etkisini diş fırçalama eğitimi üzerinde, dental fobisi olanlarda ve brüksizmi olan hastalarda kullanıyorum. Etkisine inanıyorum ve hastalarım üzerinde uyguluyorum.

Tez dönemimi bitirir bitirmez, birçok tamamlayıcı tipler varken ve ilgimi çekerken ben bunların dışında işaret dilini öğrenmek istiyordum. Çok olmasa da arada bir işitme engelli hastalarımız oluyor pedodontinin temeli iletişim aslında ben de işitme engelli hastalarımın bir tercüman aracılığıyla değil de birebir konuşma fırsatı bulmak için çok önemli olduğunu düşünüyorum. Gerçekte 2-3 tane işitme engelli hastam oldu ama bunun eksikliğini çok hissettim. Acil tıp hocamız Nazım hoca "Ben bu dersi her sene 100 kişilik sınıflarda içinizden birinin ömründe bir kere dahi olsa gerekli olduğunda uygulayabilmeniz için anlatıyorum" demişti. Bu kadar hayatı bir durum olduğunu anlatmak için bende işaret dilini böyle görüyorum ve öğrenmek istiyordum.

Gurbet Alev ÖZTAŞ

Sümeysra TELEK:

Öğrenciliğiniz ya da asistanlığınız süresince yaşadığınız en garip ya da en unutamadığınız anı neydi?

Aslında öğrenciliğimde var öyle bir anım, aklıma da ilk o geldi. Üçüncü sınıfta cerrahi stajındayız, birbirimize mandibular anestezi yapıyoruz. Ben de bir arkadaşımınla eşleştik. İkimizde hazırlanıyorduk, tam o sırada cerrahiden bir hocamız geldi. Ne yaptığımızı sordu. Biz de mandibular anestezi yapacağımızı söyledik. Dedi ki, "Durun, ünitekine ben göstereyim." İlk üniten koltuğunda da ben oturuyordum. Nasıl olsa bana anesteziyi hoca yapacak, zaten başka da yapmazlar, sıram geçmiş olur diye düşündüm. Hoca anestezi yapmaya başladı ve dilimde bir elektriklenme hissettim. Ben resmen çırpınmaya başladım o kadar kötüydüm (Gülüyor). Hoca güzelce iğneyi yerleştirdiği yerde bıraktı. Sonra dönüp dedi ki, "Arkadaşınız böyle çırpınıyorsa iğnenin ucu şu an nerededir?" 2007 girişliyim ben, neredeyse 10 yıl geçmiş üzerinden ama bu cümleyi çok net hatırlıyorum (Lingual sinirin üzerindeydi). Hoca hiç istifini bozmadı, iğneyi çıkarmadan normal yerine koydu, anesteziyi uyguladı. Belki bir dakikayı geçmemiştir ama bana ömür gibi geldi. Sonrasında bir müddet uyuşukluğum geçmedi, bir süre dilimde elektrik çarpması gibi şeyler hissettim, uyuşmuş gibiydi dilimin bir tarafı (Gülüyor). Ben de çok etki bırakmış bir anıdır, hiç unutmam.

Enes TEKİNGÜR

Merve Nur TURKAN:

Fakültede geçirdiğiniz öğrenciliğiniz ya da asistanlığınız süresince yaşadığınız en garip ya da en unutamadığınız anınız nedir?

Protezde çok anımız var. Üçüncü sınıfta birbirimizden ölçü alıyorduk. O gün de sert bir hoca nöbetçiydi ve ondan izin almadan ölçü almamızı istemezdi. Arkadaşın biri de izin almadan diğer bir arkadaşın ölçü almaya başladı. Hocayı kliniğin kapısında gören arkadaşım da ne yapacağını bilemedi ve ölçüyü kaşıkla birlikte arkadaşın ağzından çıkardı ve cebine koydu. Hoca tabi kapının oradan ölçü aldıkları görmüş koşa koşa geldi. "Nerede arkadaşlar, ben de ölçü alıyorsunuz sandım" dedi. (Tabi hoca arkadaşın ölçüyü cebine koyduğunu görmemişti). Biz sert bir tepki vermesini beklerken böyle davranması bizi çok şaşırttı. Arkadaş da cebindeki aljınatı çıkardı, arkadaşın ağzına geri yerleştirdi. Bu olayı yaşamak bizi oldukça güldürmüştü.

G
Ö
L
G
E

Sokak lambalarının uğramadığı
Karanlık bir köşede,
Kendi gölgemle kavga ederken
Yazıyorum bu şilri.

Geçmişin onca ağırlığını anlatmaya çalışıyorum.
Puslu bir sokak arasında,
Işıksız, zifiri bir gecede,
En beklemediği anında
Yakaladığım gölgeme.

Buğulu cam parçalarına çiziyorum.
Yaraların en derininden çıkardığım,
En masum anların arasından,
En hazin kayıpların özlemini,
Yakaladığım gölgeme.

En sevdiğim insanları söylüyorum liste halinde.
Ve en sevmediklerimi anlatıyorum daha çok.
Söylemeye devam et diyor gölge:
Dilime dokunduramadığım ismi bekler gibi.

Uyduruk isimler söylüyorum ışıklara kaçarak,
Bir oluyor karşıma çıkıyor,
İki oluyor kollarımdan tutuyor,
Dört oluyor paçalarımın sarılıyor,
Puslu bir sokak arasında,
Işıksız, zifiri bir gecede,
En beklemediğim anında
Yakalanıyorum gölgeme.

Sokak lambalarının uğramadığı,
Karanlık bir köşede,
Kendi gölgemle kavga ederken
Yazıyorum bu şilri.
Yeşil kapüşonlu diyorum,
Uzaklarda parıldayan ışıklara uzanıp
En sevdiğim
Ve en sevmediğim insanı
Anlatırken gölgeme.

M. Said ASLANLI

 BY DENTAL LABOR
KARABULUT SAN.TİC.LTD.ŞTİ.

KONJENİTAL MAKSİLLER KANİN DİŞ EKSİKLİĞİNİN ZİRKON ALT YAPILI RESTORASYONLA TEDAVİSİ: VAKA RAPORU

Ayşegül HAZIR*, M. Said ASLANLI**

* Arş. Gör. Dt., Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi A.D.

**Stj. Dt., Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

ÖZET

Konjenital veya kazanılmış diş eksiklikleri hastaların estetik görünümünü dolayısıyla da sosyal yaşantılarını olumsuz etkileyen durumlardır. Eksik dişler farklı protetik tedavi yöntemleriyle tedavi edilebilmektedir. Bu vaka raporunda konjenital maksiller kanin diş eksikliğine sahip hastanın zirkon alt yapılı restorasyonla protetik rehabilitasyonu anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Konjenital diş eksikliği, protetik tedavi, zirkon alt yapı.

OLGU SUNUMU

Estetik diş hekimliği, diş hekimliğinin yeni materyallerin geliştirilmesi ile her gün daha da gelişen bir dalıdır. Tam seramik sistemler metal alt yapılı sistemlere göre mekanik özellikleri daha yetersiz olmasına rağmen, üstün estetik özellikleri nedeniyle özellikle ön bölge restorasyonların yapımında tercih edilen sistemlerdir. Birçok tam seramik türü olmasına rağmen zirkon alt yapılı restorasyonların hem dayanıklılıkları hem de estetik özelliklerinin çok iyi olması sık tercih edilen materyaller olmasına neden olmaktadır.

27 yaşındaki kadın hasta Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalına 24 numaralı dişinin estetik görünümündeki rahatsızlıktan dolayı başvurdu. Yapılan radyografik ve intraoral muayene sonucunda 23 numaralı dişin konjenital eksik olduğu ve 24 numaralı dişin endodontik tedavili olduğu görüldü. Endodontik tedaviye bağlı olarak dişteki kompozit restorasyonda renklenme meydana geldiği belirlendi.

İlk seansta hastadan başlangıç fotoğrafları alındı ve protetik tedavi planlaması yapıldı (Resim 1-4).

Resim 1. Panoramik radyografisi

Resim 2. Periapikal radyografi

Resim 3.

Resim 4. Hastaya ait başlangıç fotoğrafları

Hastanın yaşı, ekonomik durumu, ilgili dişin ağız içindeki konumu gibi faktörler göz önüne alınarak hastaya zirkon alt yapılı bir restorasyon yapılarak premolar diş kanin diş formu verilmesi kararlaştırıldı.

İkinci seansta, yapılan planlamaya göre ilgili diş prepare edilip zirkon alt yapı için renk seçildi ve ölçü alındı. Diş preparasyonu su soğutmalı aeratör ile elmas silindirik, lobut ve alev uçlu frezler kullanılarak yapıldı. Premolar diş maksiller kanin morfolojisine uygun olarak prepare edildi ve kenar bitim şekli olarak knife-edge bitim uygulandı. Kanama kontrolünün ardından prepare edilen diş ve arkin ölçüsü ilave tip

elastomerik ölçü maddesinin putty ve ligh body'si (Elite HD; Zhermack, İtalya) ile sandviç tekniği kullanılarak alındı. Karşıt çenenin ölçüsü irrevesibl hidrokolloid ölçü maddesi (Hydrogum 5; Zhermack, İtalya) kullanılarak alındı. Kapanış kaydı mum ile alındı ve alt yapının rengi için hastanın simetrik kanin dişi rehber alınarak renk seçimi yapıldı (Resim 5 ve 6).

Resim 5. Diş preparasyonu

Resim 6. Renk seçimi

Elde edilen ölçülerin alt yapı tasarımı için özel bir diş protez laboratuvarına transferi sağlandı ve prepare edilen dişi dış etkenlere karşı korumak için ertesi gün ilgili dişe geçici kron takıldı.

Üçüncü seansta prepare edilen dişin üzerindeki geçici kron çıkarıldı ve siman artıkları temizlendi. Laboratuvardan gelen zirkon alt yapının provası yapıldı. Prova esnasında alt yapının marjinleri, gingival sahaların kontrolü ve oklüzyon kontrolü yapıldı. Nihai renk tespiti yapıp hastanın fotoğrafları alındıktan sonra zirkon alt yapı ve hastanın intraoral fotoğrafları laboratuvara gönderildi (Resim 7).

Resim 7. Zirkon alt yapı provası

Son seansta üst yapı porseleni tamamlanarak gönderilmiş olan restorasyon hasta ağızında denendi. Estetik ve oklüzyon kontrolü yapılan restorasyon rezin modifiye cam ionomer siman (FujiCEM 2; GC, Japonya) ile simante edildi. Simanın sertleşmesini takiben siman artıkları bir sond yardımıyla temizlendi. Hasta 1 ay sonrasına ilk kontrol ve sonrasında periyodik kontroller için çağrıldı (Resim 8 ve 9).

Resim 8.

Resim 9. Zirkon alt yapı restorasyonun simante edilmiş hali

SONUÇ

Yapılan zirkon alt yapı estetik restorasyon ile hastanın premolar dişine kanin formu verildi. Karşıt ark ile simetri ve bütünlük sağlanmış oldu. Hastanın estetik beklentisini karşılayan bu restorasyon ile hasta kliniğimizden memnun bir şekilde ayrıldı.

ÖNCE

SONRA

ÇOK KANALLI DİŞTE KANAL TEDAVİSİ VAKA SUNUMU

Kubilay ERÇEL*, Yunus Emre UÇAKER*

*Stj. Dt., Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

ÖZET

Kliniğimize başvuran genç bir hasta ağrı şikayetiyle gelmiştir. Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmadığı anamnezinde teyit edilmiştir. Perküsyonda hassasiyet gözlenmiş, inspeksiyon ve palpasyonda herhangi bir şişlik görülmemiştir. Alınan periapikal radyografide kökte radyolusent saha gözlenmiş olup hastaya acil tedavisi uygunlanarak hasta 2. seansa çağırılmıştır. 2. seansta kanallar protaperlerle genişletilip kanal dolgu maddesiyle doldurulmuş ve restorasyon tamamlanmıştır.

OLGU SUNUMU

Kök kanal tedavisi; kök kanallarının temizlenmesi, şekillendirilirdirilmesi, kanal boşluğu içinde var olan mikroorganizmalar ve enfekte dokuların uzaklaştırılarak, kanal boşluğunun sızdırmaz bir şekilde doldurulması işlemidir. Dişte hiçbir klinik rahatsızlığın olmaması, dişin normal fonksiyonunu yapabilmesi, radyografik değerlendirmede periodontal ve periapical dokuların sağlıklı görünümü, destek yumuşak dokuların normal görünümü kök kanal tedavisinin başarısının bir göstergesidir.¹⁻³

17 yaşındaki erkek hasta Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Endodonti Kliniğine 47 nolu dişte ağrı şikayetiyle başvurmuştur. Alınan dental anamnezinde gece ağrısı mevcut olup yemek yerken hassasiyet olduğu belirlenmiştir. Alınan tıbbi anamnezinde ise herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayıp herhangi bir şeye karşı bilinen alerjisi olmadığı bildirilmiştir. Alınan periapikal radyografide radyolusent sahalarda gözlenmiş (Resim 1) ve o seansta lokal anestezi yapıp acil tedavisi uygulanmıştır ve üstü templin (güçlendirilmiş çinko oksit öjenol) ile kapatılmıştır. Hasta 2. seansa çağırılmıştır.

Resim 1. İlk alınan periapikal radyografisi

2. seansta geçici dolgu maddesiyle (çinko oksit öjenol) kapatılan dişte ilk olarak geçici dolgu kaldırılıp giriş kavitesi temizlenmiştir (Resim 2).

Resim 2 . Geçici dolgu metaryali kaldırılmadan önce

Kanal ağzıları görüldükten sonra kanal içi antiseptik solüsyonlarla (sodyum hipoklorit) yıkanmıştır (Resim 3). Boy ölçümü için eğeli film alınmıştır (Resim 4).

Resim3. Kavite temizlenip kanal ağzıları bulununca

Resim 4. Çalışma boyu tespiti için alınan radyograf

Manuel protaperlar kullanılarak mesial kanallar F2, distal kanal F3' e kadar eğelenmiştir. Her eğeleme aşamasında irrigasyon yapılarak kanallardaki smearlar uzaklaştırılmıştır. Ana konlar (gutta perka) konularak tug-back bakılmıştır (Resim 5).

Resim 5. Tug back bakılması

Film rehber alınarak apeksle mandibular kanalın ilişkisi göz önünde bulundurularak yaklaşık 1 mm kanal boyundan kısa doldurulmasına karar verilmiştir (Resim 6).

Resim 6. Tug back sonrası kontrol filmi

Mesial kanallar sealapex ile sealerlanarak tek kon tekniğiyle, distal kanal lateral kondensasyon tekniğiyle doldurulmuştur (Resim 7-9).

Resim 7. Dolum aşaması için sealer hazırlanması

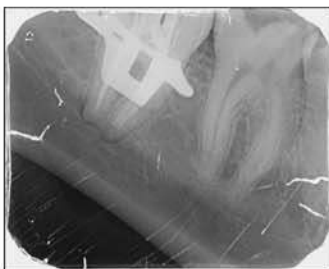

Resim 8. Dolum aşaması

Resim 9. Dolum tamamlanmış hali

Dolum filmine bakıldıktan sonra gutta perkalar kanal ağızlarından kesilmiştir (Resim 10).

Resim 10. Dolum sonrası kontrol filmi

Kavite dezenfektanı kullanılarak pulpa odası temizlenmiştir. Kavite kurutulduktan sonra universal

bond uygulanmış ve 20 s cure yapılmıştır. Üst dolgu metaryali olarak A2 kompozitle diş restorasyonu tamamlanmıştır (Resim 11).

Resim 11. Üst dolgu yapıldıktan sonra

SONUÇ

Hasta tedavisi gayet başarılı geçmiştir. Hasta takibe alınıp 1 aylık dönem sonunda herhangi anormal durum gözlenmeyip hasta memnuniyeti kontrol edilmiştir ve ilgili dişte patolojik herhangi bir bulgu saptanmamıştır.

Kanal Tedavisi
Tüm Aşamaları

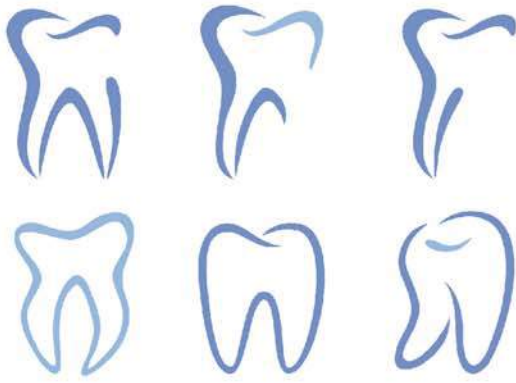
KAYNAKLAR

- 1-Heling B. Kischovsky D. Factors affecting successful endodontic therapy. J. Br Endod Soc 1979;12:83-9
- 2-Çalışkan M. K. Dentin hastalıklarının pulpa etkisi ve vital endodontik tedaviler. Endodontide Tanı Ve Tedaviler 2006;1-30
- 3-Weiger R. Awmann-Kromar D. Lost C. Prognosis of conventional root canal treatment reconsidered. Endod Dent Traumatol 1998; 14:1-9

MODERN DİŞ HEKİMLİĞİ CAD/CAM

Başak İNAN*, Enes ALBAYRAK*

*Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

CAD/CAM teknolojisi nedir?

Bilgisayar destekli görüntüleme (ölçü alma), tasarım ve üretim teknolojisi (CAD/CAM), ülkemizde çok az sayıdaki klinikte uygulanan, diş ve gülüş estetiğinde başarılı sonuçların alınmasını sağlayan modern teknolojidir.

Bilgisayar destekli görüntüleme ve ölçü alma:

CAD/CAM

Ağız içi tarayıcılar aracılığıyla konumuzun konforunu bozmadan ağızdan alınan görüntüler, optik okuyucular aracılığıyla ağız yapısının milimetrik olarak bilgisayara aktarılmasını, ekranda görüntülenmesini, yani ağız ölçüsünün üç boyutlu ve çok net olarak alınmasını sağlar.

Bilgisayar destekli konforlu, net ve üç boyutlu ölçü

Klasik uygulamada kaşık

“Kaşık” denen malzemelerle ölçü almak, hem hekim hem de hastalar için zor ve konforsuzdur. Klasik ölçü alma işlemi, sıklıkla bulantıya neden olabilmektedir. Aynı zamanda, alınan ölçü yeterli kaliteye sahip olamamakta, ağız yapısıyla uyumlu ve doğru boyutta olan protezlerin üretimine olanak sağlayamamaktadır.

Konforsuz ve hata payı yüksek olan klasik ölçü

Bilgisayar destekli tasarım:

CAD/CAM

Ağız yapısının birebir olarak bilgisayara taşınması, her tür diş ve dişeti tasarımının yine dijital ortamda planlanabilmesine olanak verir. Tasarımlar ekranda görüntülenerek ve hekimin önerileriyle konumuzun beklentileri sentezlenerek yapılır. Lazer uygulamasıyla, dişetleri de tedavi edilerek pembe estetik sağlanır.

Değiştirilebilen ve ekranda görüntülenebilen net tasarım

Klasik uygulama tasarım

Klasik yöntemlerle alınan ölçüye bağlı olarak yapılan tasarım ancak üretildikten sonra görünür hale gelir. Tasarımın protez üretilmeden önce görülmesi olanaksızdır ve kişinin beklentilerine göre revize etmek zaman kaybına ve üretim zorluklarına neden olur.

Ancak üretildikten sonra görülebilen ve hata payı yüksek tasarım

Bilgisayar destekli üretim:

CAD/CAM

Bilgisayar ortamında planlanan tasarımlar yine bilgisayar ortamında 3 boyutlu olarak hayata geçer. Zirkonyum, lityum disilikat esaslı seramik içeren protezler, bilgisayar destekli cihazlarla el değmeden üretilir. Çok daha kısa sürede, hatta bazen aynı gün içinde yeni dişlere sahip olunabilir. Yapılan restorasyonun ağızla uyumu çok daha üst düzeydedir. CAD/CAM teknolojisi, diş üretiminde daha estetik ve insan vücudu ile daha uyumlu malzemelerin kullanımına olanak sağlar.

Ağızla uyum probleminin en düşük düzeye taşındığı dijital üretim

Klasik uygulama prova

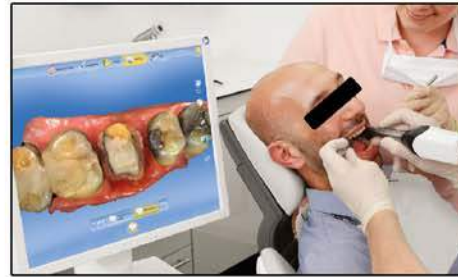
Günlerce süren ve provalar gerektiren bir diş üretim süreci söz konusudur. Ölçünün hata barındırabilmesi, üretimin de hatalı olabilmesine yol açabilir. Restorasyonun başarısı, üretimi yapan laboratuvarın deneyim ve titizliğine bağlıdır. Restorasyonların ağızla uyum sağlayamaması ve dişlerin arasına gıda birikimine neden olan boşlukların kalabilmesi gibi problemler yaşanabilir.

Ağızla uyum problemleri gözlenebilen elde üretim

Kısaca ;

1. Ölçü Alma

2. Tasarım

3. Üretim

KAYNAKÇA

- 1-Karaalioglu O, Yeşil Duymuş Z. Atatürk Üniv. Di Hek. Fak. Derg. Cilt:18, Say&: 1, Y&l: 2008, Sayfa: 25-32 Erişim Adres: http://dfd.atauni.edu.tr/uploadscild/files/2008-1/2008_1_5.pdf
- 2-<https://estethica.com.tr/cad-cam>
- 3-<https://www.dentway.com.tr/protez-dis-uygulamaları/>

T
A
B
İ
P

Tabibime Türkülerle,
Seni nasıl anlatır bilmiyor bu kalem
Bilmiyor yazıldığın sayfalar, bilmiyorlar eşsizsin.
Dermanım olamadın ya
Gördüğün acıları da dindirmedin.
Yara da sendin, merhemi de sendin
Soluduğum hava, soluğum da sendin.

Bilmiyorsun Tabibim,
Ben yetim büyümüşüm, yuvam olmadı memleketin.
Görmemişim sevgiydi, cömertlikti
Gözlerinde yeşerdiğini bildiğim
Merhamet de ihanetti.

Dinle beni Tabibim,
Şiirler söyledim sana, yâreni sendin
Bir bakışınla yaktın gönül ovamı
El verip de söndüremedin.
Rabbin davetlerine yetişemedim,
İstemediğin gönülden de gidemedin
Ben yetim değildim Tabibim,
Ana bildiğim yâr da sendin,
Gönül koyduğum saz da sendin.

Esirgeme gözlerini Tabibim,
Nice mevsimini göremedim senin.
Hangi yaşlarında ağladın bilemedim.
Kırıldı mı gönlün, hangi yollardan yürüdün
Bir şubat hülyasıydın
Senin nice yaş günlerine yetişemedim.

Dostumdun,
Sırlarımı trenlerle gönderdiğim,
Yolların da sonu sendin.
Validemdin, merhametini dilendiğim
Deprem sendin, sığındığım da sendin
Bilemedin Tabibim,
Gönül gözlerin perdeliydi, göremedin.

Sustur beni Tabibim,
İyice dillendi şu yüreğim
Senin kulakların sağırdır,
Gözlerin de kördür bilirim.
Senin yüreğini sevdim.
Sustur beni,
Gözlerine gizlendiğim.

Yolcu et Tabibim,
Yollarım uzundur, gecelerim tekin.
Sevdalandığım gözlerin kimin?
Neredensin, kimdensin?
Gizlediğim, gizlendiğim...

ASİSTANLARIMIZ

Nevzat ÇAKMAK

Zeynep Bera ERDOĞAN:

Spor bazı insanlara göre dersleri olumlu etkiler bazı insanlara göre ise olumsuz. Sizi nasıl etkilediğini düşünüyorsunuz? Önerileriniz nelerdir? Okul takımı için antrenörlük yapmayı düşünüyor musunuz?

Sporun yeri bende ayrıdır. Herkesin de sporu kendine göre özel bir yere almasını çok isterim, tavsiye ederim. Derslere gelince spor yapmak ders aralarında insanın motivasyonunu artıran, güzel bir duygu. Ben sporun dersleri olumsuz yönde etkilediğini düşünmüyorum aksine olumlu etkilediğine inanıyorum. Ve herkesin de spor yapmasını muhakkak tavsiye ederim. Gerek bireysel gerekse takım sporları olarak. Antrenörlük konusuna gelirsek de mutlaka yapmayı planlıyorum ve yapacağım da ama şu an zamanı değil cerrahi temposunun biraz azalmasını bekliyorum.

Ahmet Burak TÜRETKEN

Sümeysra TELEK:

Sizin fakültede sınıf temsilciliği yaptığınızı duyduk. Temsilciyken eksik gördüğünüz, yapamadığınız ve şimdi yapmak istediğiniz şeyler var mı?

Evet, beş sene sınıf temsilciliği yaptım. Duyduğuma göre çok az arkadaş 5 sene boyunca sınıf temsilciliği yapıyormuş. Ben de bırakmayı çok denedim. Ama hocalarım ve arkadaşlarım, "Sen yapmazsan kimse yapamaz" dediler.

Fark ettiğim eksik öncelikle bizim arkadaşlarımızın eksikliğiydi: Anlayış eksikliği. Sonrasında fakültede müthiş bir sosyal eksiklik var. Herkesin bildiği gibi birçok sosyal etkinlikte desteklenmiyoruz. "Diş hekimliği öğrencisinin sosyal bir şeyde ne işi var?" gibi bir bakış açısıyla karşılaşabiliyoruz. Diğer taraftan bakınca tıp öğrencilerinin bir sürü sosyal etkinliği oluyor. Onlar da bizim gibi yoğunlar ama mesela büyük kulüpleri, çalışmaları var. Biz bu konuda çok eksikiz.

Bir diğer eksikse çan sisteminden dolayı öğrenciler arasında birlikten yoksunuz, öğrenciler arasında gruplaşmalar var. İnsanlarda çandan dolayı içten içe bir hırs var, not saklama gibi olaylar oluyor. Birlik eksikliği ve sosyal eksiklik var.

Sizde çan sisteminin uygulanmaması güzel bir şey, not paylaşımı artar. Sosyal eksiklik kısmına gelirsek bilim kulübümüz var, şu an Tunahan'la birlikte çalışıyoruz. Onlara vaktim olmamasına rağmen elimden gelen yardımı yapmaya çalışıyorum. Eksikliklerini gidermeye çalışıyorum, program planlamalarına yardımcı oluyorum. Çünkü çocuklar sosyal olmak adına güzel şeyler planlıyorlar. Bu da hoşuma gidiyor, sosyal eksikliği giderme bazındaki adımları desteklemeye çalışıyorum. Şu an yapabildiklerim de bunlar.

Pınar YILMAZ

Merve Nur TURKAN:

Restoratif diş tedavisi bölümünü seçerken sizi etkileyen olaylar veya kişiler var mı?

Ben dolgu yapmayı çok seviyordum ve öğrenciliğimde restoratif diş tedavisi bölümüne yatkınlığım vardı. Bu bölümü bana seçtiren en önemli sebep buydu. Ama bir bölümü seçmek için gireceğiniz ortamı bilmeniz gerekiyor. Ben de bölüm hocalarının ve asistanlarının bize olan ilgisinden etkilendim ve hocalarımızın bilgisine de güvenerek bu bölümü tercih ettim.

Derya ASLAN

Zeynep Bera ERDOĞAN:

DUS'a hazırlanırken yaşadığınız problemlerinizi, çeşitli anlarınızdan ve DUS'u kazanma hikayenizden bahseder misiniz?

Ben fakültemizden 2017 yılında mezun oldum. Mezun olduktan sonra dershaneye gitmeye başladım. İngilizce sınavını da mezun olduktan sonra geçtim yani ikisini de birden halletmiş oldum. Tabi ki zor bir süreçti. İlk 3-4 ay nasıl çalışacağımı bilemiyordum. Zamanla çalışmalarımı belirli bir düzene oturtuktan sonra o şekilde devam ettim. Son aylarda kesinlikle bırakmamak lazım. Çalışmaya başlarken zorlayıp sınava yakın zamanda rahatlamayın derim, bilgiler unutuluyor. Onun dışında pek bir zorluk yaşamadım, sınavda da beklediğim sonuç geldi.

Zeynep Bera ERDOĞAN:

DUS'ta isteyerek mi geldiniz protez bölümüne?

Evet benim ilk tercihim burasıydı, zaten sevdiğim bir bölümdü. Erzurumluyum, ortamı biliyorum, hocaları biliyorum, bu sebeple de fakültemizi tercih ettim. Şu an da hayatımdan oldukça memnunuz, iyi ki tercih etmişim diyorum.

Yelda ÖZKAN

Sümevra TELEK:

Yoğun iş temposuna rağmen nasıl bu kadar şık giyiniyorsunuz?

Bu kadar yoğun bir hayatın içinde aslında çok şık giyindiğimi düşünmüyorum. Elimden geldiğince modayı takip ederek giyinmeye çalışıyorum.

Sümevra TELEK:

Dentografi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bence çok güzel bir çalışma. Hem sizin diğer fakültelerle iletişime geçmenizi sağlayacak hem de ilerde iş hayatına geçtiğinizde kendinize olan güveninizi artıracak bir çalışma olduğunu düşünüyorum. Hatta keşke öğrenciliğimizde biz de yapsaydık diye düşündüm.

Aybüke Asena ATASEVER

Sümevra TELEK:

Ortodontiyi neden seçtiniz, sizi etkileyen ne oldu?

Hem madden daha iyi olduğunu düşündüğüm için hem de diş hekimliğinde en yapabileceğim, kendime en yakın bulduğum bölüm olduğu için seçtim.

Sümevra TELEK:

Dergi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Öğrencilerin dergi için uğraşması, fakülteyle ilgili olması güzel bir şey.

Gizem Yazdan ARSLAN

Sümevra TELEK:

Öğrenciliğinizin geçtiği fakültede asistan olmak nasıl bir duygu? Avantajı dezavantajı nedir? Bu durum şu an öğrenci olanlara sempati duymanıza ya da kendi öğrenciliğinizi hatırlamanız sebep oluyor mu?

Öğrenciliğimin geçtiği fakültede asistan olmak öncelikle çok güzel bir duygu. Çünkü burada yetiştim, buranın ekmeğini yedim ve sonuç olarak gelip yine burada bir şeye daha fazla yaklaştım.

Evet, öğrencilere sempati duyuyorum. Çünkü onların çektiği yoğunluğu, sıkıntıyı anlıyorum. Onların yolundan önceden ben de geçtiğim için nasıl sıkıntılar yaşadıklarını, ne hissettiklerini, staj sınavlarını, vize ve final streslerini çok iyi anlıyorum. Onlara olabildiğince yardım etmeye çalışıyorum. Çünkü ben öğrenciyken en çok zorlandığım stajlardan birindeyim şu an.

Avantajım hocaları tanıyor olmam, nasıl bir eğitim verildiğini biliyor olmam. Evet, tanıdık bir çevrede olmak bir avantaj ama şu da var; nerelere ulaşabileceğinizi görüyorsunuz. Yani hangi hocanın nereyle bağlantısı olduğunu, eğer akademik bir şey düşünürseniz ileride hocaların nerelere ulaşabileceğini ya da size nasıl destek sağlayabileceklerini görüyorsunuz. Ve onlar da sizin nasıl bir öğrenci olduğunuzu, nasıl bir donanıma sahip olduğunuzu bildikleri için size bunlara göre yaklaşabiliyorlar.

Dezavantajı ise beş yılın üzerine hala aynı yere gelince öğrencilik bitmemiş gibi hissediyorsunuz. Sürekli aynı yere gelip gitmenin, sürekli aynı yüzleri görmenin verdiği bir sıkınlık oluyor. Ama sonuçta fakültede olmaktan, okuduğum fakültede olmaktan mutluyum.

Şerife ÖZBUNAR

Merve Nur TURKAN:

Ortodonti bölümünü seçmeniz sizi etkileyen kişiler veya olaylar nelerdir?

Beni etkileyen en önemli durum DUS puanımın yüksek olmasıydı. Ben aslında pedodonti düşünüyordum bunu düşünme sebebim de DUS'a hazırlanırken ortodonti bölümünü kazanabilme ihtimalimin hiç görmememdi. Stajda DUS sorularını çözüyorum, asistanlardan biri "Ben bu soruları 7-8 kere üzerinden geçtim ezberledim" dedi. Ben DUS'a yeni başlamıştım o zaman kitabın kapağını kapattım ve ortodonti olmaz diye düşündüm. Hatta arkadaşlarıma "Ben hayatta ortodonti kazanamam" diye totem yapmıştım. Sonuçlar açıklandığında pedodonti düşünüyordum. Çocukları seviyordum ve son stajım pedodontiydi severek yapmıştım bu nedenle Akdeniz pedodonti istiyordum, hem aileme de yakındı. O zamanlar asistan abi ve ablalarımla konuşma fırsatı bulmuştum ve bana "O puanla pedodonti yazma, pedodonti belli bir süre senin için güzel olur daha sonra çocuklarla uğraşmaktan yorulursun, daha rahat bir bölüm seçmelisin" dediler ve on kişiden sekizi ortodontiyi tavsiye etti. Bunun sebebi de çalışma imkanının çok olması, ortodontinin artık merkezlerde, ilçelerde ve köylerde dahil bilinmesiydi. Pedodonti de biliniyor ama daha çok batı şehirlerinde ve merkezlerde biliniyor. Bu da beni ortodontiye yönlendirdi, hiç burayı düşünmediğim için kabullenmem biraz zor oldu. Ama şu an aynı puanı alsam hiç pedodonti düşünmem. Sadece aileme yakın olmak için Antalya isterdim ama Antalya'dan sonra yazacağım ilk yer yine Atatürk Üniversitesi olurdu. Aslında benim ilk geldiğim stajdı ve çok korkuyordum, asistan olarak buraya gelmek daha güzel tabi ki bölümün zorlukları var ama asistan olmak daha güzel.

Y
A
B
A
N
C
I

Yabancıyım artık ben... Yabancıyım bu şehre, insanlara ve insanlığa. Kışın beyaz kürkünü giyen bu kardan diyarın, üzerinde titreyen köpekler kadar yabancıyım. Cıvı cıvı renklere bezenmiş gürültülü caddelerine, gam kokan kirli sokakları kadar yabancıyım. Buz tutmuş kaldırımında titreyen bir gölgenin, tek tük ve endişeli adımları kadar yabancıyım. Ayazında eli çatlamış ihtiyar bir kadının, naftaline bezenmiş çeyizi kadar yabancıyım. Solgun kefen içinde toprak görmüş yiğidinin kapalı gözlerindeki ayrılık kadar yabancıyım...

Betül ULUTAŞ

BEN MUTLU MUYUM SANIYORSUN?

Ah! Bir bilsen
Sensiz geçen her saniyenin şu körelmiş bedeni nasıl incittiğini,
Esen her rüzgârın beni nasıl savurduğunu,
Şimdi "sensiz" gelgitlerde nasıl ileri geri savrulduğumu,
Sensiz sabah ulaşan her karanlık geceden sonra yine karanlıkların başladığını,
Kokunu nasıl özlediğimi
Ah! Bir bilsen...
Bir görsen, bir anlasan, bir yaşasan
Belki o zaman bana yaşatmazsın

Natavan

Mustafa KOCA
Öğrenci İşleri Şefi

Bize biraz kendinden bahsedebilir misin Mustafa Abi?

1970 Erzurum doğumluyum. Tüm öğrenimimi Erzurum'da tamamladım. Elektrik-elektronik ve teknik konulara olan merakım nedeniyle liseyi bitirdikten sonra elektronik teknik okul diplomalarını da aldım. En son işletme fakültesinden mezun oldum. Kafkas Üniversitesi'nin memurluk sınavlarında başarılı olarak 1993 yılında göreve başladım. 1998 yılında üniversitemizin diş hekimliği fakültesine naklen geldim ve halen öğrenci şefi olarak görev yapmaktayım.

Fakülte hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bu sene 44. Dönem arkadaşlarımızı mezun edeceğiz yani 48 yıllık bir fakülteyiz. Bu açıdan birçok diş hekimliği fakültesinin kurulmasında öncülük etmiştir, bu nedenle öğrencilerimiz Farabi ve yatay geçişlerinde sıkıntı çekmemektedir. Yoğun bir eğitim hayatının içinde öğrencilerimiz sosyal olarak da aktiflerdir, bu amaçla bünyemizde bulunan kulüpler, gruplar vs. bulunmaktadır. Siz de bu alanda vakit ayırdığınız için yeri gelmişken teşekkür etmek isterim. Fakülte olarak hocalarımız, çalışanlar olarak bir aile gibiyiz. Buraya gelen veya gelecek olan öğrenciler de bu ailenin birer parçasıdır.

Öğrencilerden ve onlarla olan ilişkilerinizden bahsedebilir misin?

Öncelikle fakültemizin öğrencileriyle gurur duyuyorum. Öğrencilerimiz seçkin insanlardan oluşmaktadır. Daha ilk gün kayıt için ofisimize geldikleri andan itibaren saygıları, hal ve tavırlarıyla gönlümüzde yer etmektedirler. Bizim için çok kıymetliler ayrıca ailelerinin emanetidirler. Biz de bu emanete sahip çıkarak bir abi, abla olarak her zaman yanlarında yer alırız. Arkadaşlarımızı ailelerinden öğrenci olarak alıp diş hekimi olarak teslim ediyoruz. Ayrıca okulu bitirip uzmanlık veya doktora için yuvalarına, kendi okullarına dönmelerini de çok arzuluyoruz.

Fakültede unutamadığınız bir anınız mı?

26 yıl boyunca birçok anım olmuştur fakat unutamadıklarımın birisi şudur; önceki yıllarda öğrenci kayıtları fakültemizde yapılmaktaydı. Yine bir kayıt yılını bitirdikten sonra bir velimiz geldi ve özellikle size teşekkür etmek istedim dedi. Nedenini sorduğumda şimdiye kadar kendilerinin ve akrabalarının öğrenci kayıtlarında bulunduğunu, benim sert tabiatlı görünümüne rağmen veli ve öğrencilerle olan diyalogunun çok güzel olduğunu, gelen herkesle bıkmadan ilgilendiğini dile getirerek tekrar tekrar teşekkür etti. Bu benim için unutulmaz bir anı olmuştur. Bunun dışında öğrencilerin mezuniyet dönemi benim için her zaman en kıymetli anılar içerisinde yer alır. Onları başarılı bir şekilde öğrenimlerini tamamladıktan sonra mezun ederken duyulanıyordum ve gurur duyuyordum, onları izlerken aklıma hep okula ilk geldikleri an aklıma geliyor. Onlar da hiçbir zaman bizi unutmazlar, bu okuldan ayrılırken uğradıkları yerlerden biri de bizim yanımızdır. Hepsini seviyorum, bahtları açık olsun.

Öncelikle merhabalar. Kendinizden ve fakültedeki geçmiğinizden biraz bahsedebilir misiniz?

1971 Erzurum doğumluyum. 22 senedir bu fakültede çalışıyorum. İlk 9 sene Seyfettin Bey zamanında protez bölümünün sekreterliğinde çalıştım. O dönem öğrenci işlerinde çalışan ablamız emekli olunca ben de buraya geldim. 13 senedir de Mustafa Bey'le beraber çalışıyoruz.

Mustafa abiyle aranız nasıl? Anlaşamadığınız noktalar oluyor mu?

Mustafa Bey'le çalışmak hayatımın en büyük şans. Çünkü benim çocuklarımla yaşları çok yakın; biri 13, biri 11 yaşında. Çocukların her sıkıntılı anında Mustafa Bey imdadına yetişirdi. Bugün durum hala öyle. Onunla çalışmak harika bir şey. 13 yıldır çalışıyoruz aramızda en ufak bir tartışma olmadı. Ama birbirimize kızdığımız noktalar olduğunda da hiç konuşmayız. Kendi aramızda sessizce hallederiz (Gülüşmeler). Bir eksikliğim olduğunda beni hiç ezmez. Bir sorun varsa asla ben dili kullanmaz, hep ortaklaşa hallederiz. Zaten öğrenci işleri ağır bir büro. Emekliliğe de az kalmışken ona da diyorum, 'Sen gittiğin gün ben de giderim, durmam' (Gülüşmeler).

Dışarıdan çok resmi bir duruşunuz var. Bu durum iş ortamı diye mi böyle yoksa özel hayatınızda da yapınız böyle mi?

Şöyle bir anım var bununla ilgili, eski mezunlardan Melek diye bir öğrencimiz vardı. Benimle ilgili sosyal medyada 'Selma abla dünyanın bütün yükü kendi omuzlarındaymış gibi duruyor' diye paylaşımda bulunmuştu (Gülüşmeler). Eşim Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığında çalışıyor, bir dönem Ankara'da görev yaptı. O zaman ben çocuklarla burada tek kaldım. Sıkıntılı bir süreçti, o yüzden çok çabuk yoruluyordum. Yapı olarak da biraz öyleyim. Dışarıdan da öyle duruyorum bu yüzden. Aslında konuşmayı ve paylaşmayı çok severim. Ama memuriyet hayatı 8-5 olduğu için ister istemez eve yansıyor bu. Özellikle sınav dönemi çocuklara beni yormamaları gerektiğini özellikle vurguluyorum. Sınavlar bitince onlar da rahatlıyor (Gülüşmeler). Ama şöyle bir şey de var ki bizim fakültede gerçekten bir aile ortamı var. O sıcaklığı hissedebiliyorsunuz. Mesela Melek ile hala görüşüyoruz (Gülüşmeler). Şunu da anlatayım, bu 15 tatilde eve giden bir kız öğrencimiz bırakacak yeri olmadığı için kaktüs çiçeğini bakmamız için Mustafa Bey'le bana bıraktı. Her gün Mustafa Bey'le birbirimize baktık ki aman bir şey olmasın çiçeğe (Gülüşmeler).

Son soruya gelelim o zaman. Özel hayatınızda neler yapıyorsunuz? Kendinize ait bir hayaliniz var mı?

Esas mesleğim inşaat teknikerliği. Buraya girdiğimde, memur olarak gireyim kendi mesleğime dönerim demiştim. Araya evlilik ve çocuklar girince bu hep ertelendi. Yaş ilerledikçe de fazla değişikliğe gitmek istemiyor insan. Ama 20'li yaşlarımda olsaydım tabi ki isterdim mesleğimi yapmayı. Özel hayatımda bol bol yaptığım şey gezmelere gitmek. Bu durumdan hem eşim hem çocukların fazlasıyla şikâyetçi. Geçen sene gidemediğim günler oldu, çok üzülüm (Gülüşmeler). Kışın Erzurum'da da yapabileceğiniz çok fazla şey olmuyor. Yeni insanlarla tanışmak ve bir şeyler paylaşmak çok hoşuma gidiyor. Hele çalışan bir kadın için susup köşeye çekilmek doğru bir şey değil.

Kendimle ilgili beni en çok rahatlatan başka bir şey de örgü örmek. Hayatımda çok önemli bir yeri var.

Zaten emekli olduktan sonra örmek isteyen kadınlara yönelik bir kurs açmayı ciddi düşünüyorum. Son bir şey söylemek istiyorum, mesleği ne olursa olsun insan olmak çok önemli ve bizim öğrencimizde bu var. Önce iletişim kurulmalı. Her şey konuşarak halledilebilir. Sonrası gelir.

Selma BEDİR

Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni

Muhammed ARAS
Kütüphane Görevlisi

Röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Kendinizi ve fakültemiz ile olan geçmişinizi anlatabilir misiniz?

Öncelikle bu röportaj teklifi için ben teşekkür ederim. Diş hekimliği fakültesinde çalışalı yaklaşık 15 sene oldu. Ama üniversite genelinde 25 seneyi bitirdim. Burada, kütüphanede arkadaşım Osman Bey'le birlikte çalıştık. Osman Bey lisans eğitimi aldıktan sonra veri hizmetlerinde çalışmaya başladı. Ben de kütüphanede öğrencilerle birlikte bu zamana kadar acısıyla tatlısıyla çalıştım. İnşallah öğrenciler Paşa Abilerinden memnundurlar.

Size neden Paşa Abi diyorlar?

Oral Diagnoz'da personel olarak çalışan Ali abimiz vardı. O bana paşa dedi. Ondan sonra paşa ismi üzerimde kaldı. Yaklaşık 13 senedir öğrenciden hocaya kadar paşa diyorlar bana. Paşa lakabı da buradan geldi.

Muhtemelen yeni gelenler sizin isminizi bilmiyorlardır (Gülüşmeler).

Çoğu bilmiyor (Gülüşmeler). Yaka kartımda bazen ismimi görünce "Abi biz senin ismini paşa olarak biliyorduk!" diyorlar (Gülüşmeler).

Fakültede öğrenciler, hocalar ya da hastalar açısından unutamadığınız bir hatıranız var mı?

Bazı stajlarda, stajlarını bitiremeyip burada streten düşüp bayılan öğrencilerimiz oldu. Bunlar çok üzücü olaylar. Hastaların öğrencileri bırakıp gitme durumları oluyor. Bunların stresini atlatamayan öğrenciler oluyor. Tabi öğrencilerle güzel zamanlarımız oluyor. Doğum günlerini kutladıklarında ya da veda partilerinde beni unutmuyorlar. Bu tür güzel anılarımız oluyor.

Peki en büyük hayaliniz neydi?

Mesleğimle gurur duyuyorum. 25 seneden beri temizlik yapıyorum. Hiç utanmadım. En büyük hayalime gelince, Karayollarında kepçe şoförlüğü yapmak (Kahkahalar). Kışın, ekiplerle birlikte yol açmayı çok isterdim. Başka bir mesleği istemiyordum. Operatör olup kepçeyle vatandaşa yolları açmak, hizmet etmek istiyordum (Gülüşmeler).

Erzurumspor sizin için ne ifade ediyor?

Zamanında iyi kaleciydim. Aşkale 3 Mart Beldespor'da çok maç yaptık. Oranın kaptanı beni kulübe almak istedi. Ama babam bu fırsatı vermedi. Erzurum sevdası da başka bir şey tabi. Erzurumspor tek hayalimdi belki de. Büyük takımlar arasında da gönül verdiğim takım Trabzonspor'dur. Bunun da altını çizelim (Gülüşmeler). Erzurumspor'un benim yanımda yeri farklıdır. İnşallah bu sezon da küme düşmeyiz.

Ali Osman KAYACAN
Kantin İşletmecisi

Kendinizi tanıtabilir misiniz?

Ben Ali Osman Kayacan. 49 yaşındayım. 4 çocuk babasıyım. Yaklaşık olarak 26 yıldır diş hekimliği fakültesinde kantin işletmecisi olarak hizmet vermekteyim. Neyse bir türlü kopmadık bu işten haftalar ayları aylarda yılları bağladı.

Fakülte ve öğrenciler için ne düşünüyorsunuz?

Bizim fakültemizdeki öğrenci arkadaşlarımızı diğer fakültelerdeki öğrenci arkadaşlarımızla kıyaslamamız mümkün değil. Çok kaliteli ve terbiyeli çocuklar. Beni bu fakültede tutan en büyük etken bu oldu sanırım. Diğer diş hekimliği fakültelerine göre gözlemlediğim kadarıyla fakültemiz eğitim öğretim şartları açısından bayağı zor öğrencilerimize bu zorlu yolda başarılar diliyorum.

Uzun yıllardır fakültedesiniz burayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Fakültemiz başta dekanımız olmak üzere, dekan yardımcılar, fakülte sekreteri, öğretim üyesi hocalarımız ve arkadaşlarımızdan hiçbir şekilde hiçbir kırılganlığım olmadı. Yeri geldi hep destek gördüm. Burada çok sıcak bir hava var. Genel anlamda da fakültemizi değerlendirmem gerekirse gerek çevre illerden gerek ilçelerinden gelen hastalarına çok büyük hizmet vermektedir. Ben bu hizmetin daha da artacağını düşünüyorum.

Fakültede unutamadığınız bir anınız varsa bizimle paylaşabilir misiniz?

Aslında burada 26 yılda birçok ilginç anılarım birikti. Bundan 14 yıl önce hafta sonu arkadaşlarla oturmuş muhabbet ediyorduk. 1 Nisan günüydü, öğle saatlerinde bir telefon geldi. "Kantin soyulmuş" dediler. Tabi 1 Nisan olduğu için inanmadım. Bana şaka yapıldığını düşündüm. Muhabbetimize devam ettik. Aradan zaman geçtikten sonra içime şüphe düşmeye başladı. En son üniversiteye uğramaya karar verdim. Geldiğimde gördüm ki 1 Nisan şakası değilmiş. Kantin gerçekten soyulmuş.

*Fakültemizde
bizlere her zaman destek olan
herkese teşekkür ederiz.*

NucleOSSTM

Dental Implant

INTERNATIONAL CONGRESS
ON PREVENTIVE DENTISTRY
MARCH 5-8, 2018-ERZURUM, TURKEY

Uluslararası Koruyucu Diş Hekimliği Kongresi

Uluslararası Koruyucu Diş Hekimliği Kongresi “International Congress of Preventive Dentistry (ICPD 2018)” Atatürk Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. sayın Ömer ÇOMAKLI’nın onursal başkanlığı ve Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Taşkın GÜRBÜZ’ün kongre başkanlığında 5-8 Mart 2018 tarihleri arasında Polat Erzurum Resort Hotel’in ev sahipliğinde gerçekleştirildi. Kongre farklı disiplinlerde birçok ulusal ve uluslararası konuşmacının yanı sıra, sözel ve poster sunumlarıyla da katılımcıları bilimsel açıdan oldukça tatmin etti. Kongrede farklı fakültelerden katılan öğrenciler de yaptıkları sunumlar ile göz doldurdu. Hem yurt içi hem de yurt dışından katılımın çok fazla olduğu kongrede yer alan sosyal aktiviteler de; Palandöken Dağı’nın eşsiz manzarası ile bütünleşen Erzurum’un tarihi dokusu katılımcılara unutamayacağı anlar yaşattı.

KADIN VOLEYBOL TAKIMIMIZ FAKÜLTELER ARASI VOLEYBOL TURNUVASINDA 3. OLDU

Atatürk Üniversitesi Spor Şenlikleri içerisinde yer alan fakülteler arası voleybol turnuvaları 2018 yılının Nisan ayında Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu (BESYO) Spor Salon'unda yapıldı. Fakültemizi temsil eden kadın voleybol takımımız birçok fakülte takımını çok iyi derecelerle yenerek 3. olarak turnuvayı tamamladı.

Fakültemizi 3.lüğe taşıyan

- ◆ Gamze ÇETİN kaptanlığında
- ◆ Nisanur KESKİN
- ◆ Tuğçe PEHLİVANOĞLU
- ◆ Tuğba YÜKTAŞIR
- ◆ Aleyna KESKİN
- ◆ Nilgün ÇUKUR
- ◆ Mehtap BAYAZIT
- ◆ Selenay KARA
- ◆ Pelin AYKUT
- ◆ Kübra TOPRAK
- ◆ Beyza Nur AYGİN
- ◆ Semanur YENİLMEZ
- ◆ Selin AKKURT
- ◆ Hande Sena DIŞÇIOĞLU
- ◆ Gül EMREN
- ◆ Mahsa ROSTAMI

kadın voleybol takımımızdaki arkadaşlarımızı başarılarından dolayı tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

43. Dönem Mezuniyet Töreni

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi 43. Dönem mezuniyet töreni 29 Haziran 2018 tarihinde Atatürk Üniversitesi Kültür Merkezi 15 Temmuz Milli İrade Salonunda gerçekleştirildi.

Programa Atatürk Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Fuat GÜNDOĞDU, Diş Hekimliği Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Taşkın GÜRBÜZ, Diş Hekimliği Fakültesi Dekan Yardımcıları, öğretim üyeleri, araştırma görevlileri, öğrenciler ve çok sayıda misafir katıldı. Dönem birincisi Murat Çılğın, ikincisi Periş Çelikel ve üçüncüsü Müjde Çalkuş diploma ve başarı belgelerini aldıktan sonra mezuniyet kütüğüne plaket çıktılar. Sinevizyon gösterisi ve ardından mezunlarımızın geçişi ile diploma töreni tamamlandı. Öğrencilerimiz yeminlerini ederek kep attıktan sonra toplu fotoğraf çekimi ile mezuniyet törenimiz sona ermiş oldu.

Dergimiz olarak mezun olan tüm arkadaşlarımıza meslek hayatlarında başarılar dileriz...

ÖNLÜK GIYME TÖRENİMİZ

22 Kasım 2018

Fakültemizin geçen yıl ilkinin düzenlediği önlük giyme töreninin bu yıl yine aynı emek ve özen ile öğrencilere hekim olma gururunu ve heyecanını yaşattığı bir gün oldu.

Öncesinde danışman hocamızla tanışmamıza vesile olan iki prova ile öğrencilerin törende sahneye çıkma ve oturma düzeni ayarlanmıştı.

Sabahında derse geldiğimiz tören günü, saat 13.00-14.00 gibi konukların katılımıyla başlamıştır.

Saygı duruşu, İstiklâl Marşı ve açılış konuşması ardından tıp fakültesinden bir hocamızın:

“Tıp fakültesinde biz öğrencilerimize stetoskop dağıtıp bayramlarını kutladık” demesi üzerine fakültemizin öğretim üyelerinden Ahmet Berhan YILMAZ hocamızın “Öğrencilerimize önlüklerini zaten biz verdik, mezuniyette de herkese ayna ve sond hediye edeceğiz” demesi üzerine salonda kahkaha ve alkış sesi yükselmisti.

Bunun üzerine çoğumuzun üzerine uymayan fakat sol kısmında fakültemizin logosunun olduğu önlüklerimizi alıp 4'erli gruplar halinde sahneye çıktık. Önlüklerimiz hocalarımız tarafından giydirildi. Ardından fotoğraf çekilme ve çektirme tufanı başladı. 1 saatlik fotoğraf çekimi ve ikram arasından sonra sahneye şarkı söylemek üzere bir grup çıktı. Sonrasında Ankara oyun havaları, Azerice şarkılar derken sınıfımı birbirine ilk kez bu kadar yakın gördüm. Dekan yardımcımız Mustafa KÖSEOĞLU hocamızın da aramıza katılıp dans ettiği eğlenceli dakikalar oldu.

Kahkahaları, mutlu insan yüzlerini ve samimiyeti içinde barındıran güzel bir törendi.

Fakültemize böyle bir günü bize yaşattığı için tekrar teşekkür ederek yazımı sonlandırıyorum.

Nice 22 Kasımlara...

46. Dönem Geleneksel Prekliniğe Veda Partisi

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nin gelenekselleşen prekliniğe veda partisinde 46. dönem öğrencileri olarak prekliniğe veda ettik; müzikler çalındı, pastalar kesildi ve fotoğraflar çekildi. Eğitim hayatımızın 2.5 yılını kapsayan prelinik dersinde bir sabunla başladığımız yolu ilerde mesleğimizde kullanabileceğimiz protez, kroşe gibi ödevlerle tamamladık. Ödevlerimizden onay alabilmek için uykusuz kaldığımız, asistanlardan onay dilendiğimiz hatta karakterimizden de ödün verdiğimiz günler oldu, telafilerin üstüne de ağladık ama hiçbir zaman umudumuzu kaybetmedik. Zorluklarla baş edebilecek enerjiyi hep içimizde bir yerlerde taşıdık. Hiç geleceğini ummadığımız o gün geldi ve artık klinikteyiz...

NASIL BİR DİŞ HEKİMİ OLACAKSINIZ?

*Kolay bir soruyla
başlayalım!*

- 1) **Diş hekimliğini neden tercih ettiniz?**
 - a) Tıp olmadı be...
 - b) Üstün bir estetik zevke sahip olduğumu düşünüyorum, insanların gülüşlerine etki etmek istedim.
 - c) Klinik açanlar çok zengin oluyormuş yahu!
 - d) Ailem diş hekimi olmamı çok istedi onları kıramadım.
- 2) **Lisede en sevdiğiniz ders nedir diye sorsam?**
 - a) Matematik
 - b) Fizik
 - c) Beden eğitimi
 - d) Müzik / Resim
- 3) **Arkadaşınızla yemek yiyorsunuz ama sizin yemeğinizi yemeyip çatala yemeği karıştırdığınızı fark etti. Peki yemek yiyemeyecek kadar düşünceli olma sebebiniz hangisi olabilir?**
 - a) Yine diş deposuna gitmem gerekiyor bıktım bu okuldan ya bıktım!
 - b) Yarın okula erken gideyim de dişimi daha çok parlatayım.
 - c) Sabah 8 dersi hiç çekilmez şimdi, kim bana imza atar acaba?
 - d) Endodan yüzlerce telafi aldım ya sınıfta kalırsam?
- 4) **Sosyal medyada diş hekimliği ile ilgili ne kadar sayfa takip ediyorsun?**
 - a) Hayatımın her yerinde bu fakülte var bir de sosyal medyadan mı takip edeceğim?
 - b) 2-3 sayfa var çok sık vaka paylaşıyorlar, onları takip ediyorum.
 - c) 10'a yakın sayfa var ya, maksat gözümüz alışsın.
 - d) Ekleyen herkese geri dönüyorum, o kadar uğraşıp sayfa açmışlar.
- 5) **Elinde bir fırsat var, okuduğun bölümü değiştirebiliyorsun, ne seçerdin?**
 - a) Tıp tıp tıp
 - b) Mimarlık
 - c) Eczacılık okurdum ya, 4 sene oku sonra aç dükkanı otur. Var mı daha iyisi?
 - d) O kadar okudum ya neden değişeyim?
- 6) **Endodonti stajındasın ve hastanın aşırı derecede dental fobisi var, ne yaparsın?**
 - a) Rubber dam takana kadar sakinleşirsem yeter, sonra bana çok da sorun çıkaramaz.
 - b) Uzun uzun konuşurum, muhtemelen ikna olur ama olmazsa da yapacak bir şey yok.
 - c) Hastanın diline anestezi yaparım ve susar.
 - d) Benim de fobisi olan hasta fobim var ben bir şey diyor muyum?

7) Hocalarla aran nasıl desek, sence ne tip bir öğrencisin?

- a) Dersten derse ne kadar görürsem o kadar, bence yeterli.
- b) Ders çıkışlarında kafamda takılan her şeyi sorarım.
- c) Hocasına bağlı
- d) Hocalarımı da asistanlarımı da çok seviyorum. Hepsiyle iletişimim var sosyal medyadan da takipleşiriz.

8) Haksızlığa uğradığın zaman ne yaparsın?

- a) Sonuna dek hakkımı savunurum tabi ki!
- b) Haksızlık yapan kişiye bağlı, durduk yere riske atmayalım kendimizi.
- c) Kim bana haksızlık yapabiliyormuş ya?
- d) Gerçekler er ya da geç ortaya çıkar, bir şey yapmazdım.

9) Çocuklarla aranız nasıl?

- a) Ben onu severken ağlamazsa aram gayet iyidir.
- b) Tek kelimeyle harika! Çocukların enerjisi insana hayat vermiyor mu sizce de?
- c) Çocuklar uzaktan sevimli, bayağı uzaktan.
- d) Ayy çocuk muuu...

10) Yaşadığın hayat sence 'tam olarak' iyi mi?

- a) Kötü günleri geride bıraktık sırada daha kötü günler var.
- b) Her türlü soruna rağmen güzel bir hayat yaşıyorum, akıp gidiyor bir şekilde.
- c) Hayatımı ben yönlendiriyorum sonuçta, tabi ki bana göre!
- d) Şikayet etme hakkımız yok bence, çok daha kötü hayatlar yaşayan insanlar var şikayet etmek hiç hoş değil.

11) Hangi bölümdeki hocalarla kanka olmak isterdin?

- a) Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi
- b) Protetik Diş Tedavisi
- c) Ortodonti
- d) Pedodonti

12) Evet yanlış görmediniz! Asistan masasının yanında yerde sahipsiz bir kalem var.

Ee bu kalem?

- a) Ee bu kalem?
- b) Bizden birinindir herhalde masaya bırakayım kiminse gelip alır.
- c) Aaaaa ben de kalemimi arıyordum!
- d) Arkadaşlaarr kalemini düşüren var mııı?

13) Preklinikte geçen zamanınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- a) Çok yoğunuz, bence hocalarımız programımızı yeniden düzenleyebilir.
- b) Elimizin gelişmesi için her şey, dersler olması gerektiği gibi.
- c) Her şey çok para ya malzemeleri okul versin artık!
- d) Preklinik işlerini yapmaktan kendimize hiç vakit ayıramıyoruz ki!

14) Ve sonunda mezun oldun, sence sen mezun olunca ne yapacaksın?

- a) Şu dönemde DUS'a girmeyen de ne bileyim şimdi..
- b) 2-3 sene kadar özelde ya da devlette çalışayım da sonra DUS düşünürüm.
- c) Klinik açacağım tabi ki, okuma amacım o!
- d) İş olsun da, her yerde çalışırım.

**Artık
sonuçları öğrenme
zamanı!
Nasıl bir diş hekimi
olduğunuzu
tahmin etmemize
izin verin!
Test sonuçlarını
öğrenmek için
@dentogرافي
instagram sayfasını
ziyaret etmeniz
yeterli.**

*Diş hekimliğinde
kalitenin adresi...*

VOCO
THE DENTALISTS

Kerr

Zhermack
DENTAL TECHNOLOGY

Tokuyama Dental

ULTRADENT
PRODUCTS, INC.

**ivoclar
vivadent**

KULZER
DENTAL TECHNOLOGY

BISCO

COLTENE

DiaDent

SDI

septodont

SHOFU

PENTRON

DENTSPLY

KAVO
Dental Excellence

a+dec
reliable creative solutions

SIGER

Carestream
DENTAL

AMANN GIRRBACH

CATTANI
AIR TECHNOLOGY

ACTEON
SATELEG

VDW

Euronda

B.A. INTERNATIONAL
Certified to EN ISO 13485:2012, Quality Management System for Medical Devices

W&H

sirona
The Dental Company

Nobel Biocare

3M Unitek

BEGO

*Tecrübemiz ve birbirinden kaliteli markalarımızla
1978 den beri sizlerle...*

ŞARK DIŞ DEPOSU
ERZURUM

